Europos Parlamentas
2024-2029

PRIIMTI TEKSTAI

P10_TA(2026)0012

Bendros užsienio ir saugumo politikos įgyvendinimas. 2025 m. metinis pranešimas

2026 m. sausio 21 d. Europos Parlamento rezoliucija „Bendros užsienio ir saugumo politikos įgyvendinimas. 2025 m. metinis pranešimas“ (2025/2164(INI))

Europos Parlamentas,

– atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį (ES sutartis) ir ypač į jos 14, 16, 21, 24, 36 ir 41 straipsnius,

– atsižvelgdamas į 2025 m. birželio 25 d. Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ataskaitą „Bendros užsienio ir saugumo politikos ataskaita. Mūsų prioritetai 2025 m.“,

– atsižvelgdamas į Europos Vadovų Tarybos 2025 m. gruodžio 18 d. išvadas,

– atsižvelgdamas į savo 2025 m. gegužės 8 d. rezoliuciją dėl prievarta Rusijos perkeltų ir deportuotų ukrainiečių vaikų grąžinimo[1],

– atsižvelgdamas į savo 2025 m. liepos 9 d. rezoliuciją „Rusijos karo prieš Ukrainą žmogiškoji kaina ir neatidėliotinas poreikis nutraukti Rusijos agresiją: neteisėtai sulaikytų civilių gyventojų ir karo belaisvių padėtis ir besitęsiantis civilių gyventojų bombardavimas“[2],

– atsižvelgdamas į savo 2022 m. lapkričio 23 d. rezoliuciją dėl Rusijos Federacijos pripažinimo terorizmą remiančia valstybe[3],

– atsižvelgdamas į 2025 m. rugsėjo 22 d. Jungtinių Tautų generalinio sekretoriaus pastabas Generalinei Asamblėjai, kurioje buvo minimos Jungtinių Tautų 80-osios metinės,

– atsižvelgdamas į Komisijos pirmininkės Ursulos von der Leyen 2025 m. rugsėjo 10 d. pranešimą apie Sąjungos padėtį,

---

1 Priimti tekstai, P10_TA(2025)0096.
2 Priimti tekstai, P10_TA(2025)0160.
3 OL C 167, 2023 5 11, p. 18.

– atsižvelgdamas į savo 2025 m. spalio 8 d. rezoliuciją dėl ES politinės strategijos dėl Lotynų Amerikos[4],

– atsižvelgdamas į 2021–2025 m. ES veiksmų planą dėl lyčių lygybės ir moterų įgalėjimo vykdant ES išorės veiksmus (LLVP III),

– atsižvelgdamas į 2023 m. liepos 18 d. priimtą ES ir Lotynų Amerikos ir Karibų valstybių bendrijos (CELAC) trečiojo aukščiausiojo lygio susitikimo deklaraciją,

– atsižvelgdamas į 2025 m. lapkričio 9 d. ES ir CELAC ketvirtojo aukščiausiojo lygio susitikimo bendrą deklaraciją,

– atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją,

– atsižvelgdamas į 2022 m. birželio 29 d. priimtą NATO 2022 m. strateginę koncepciją,

– atsižvelgdamas į 2025 m. birželio 25 d. NATO aukščiausiojo lygio susitikimo Hagoje deklaraciją,

– atsižvelgdamas į 2004 m. priimtas ir 2008 m. atnaujintas ES gaires dėl žmogaus teisių gynėjų, kurios buvo 2020 m. patikslintos rekomendacijų dėl gairių įgyvendinimo dokumentu,

– atsižvelgdamas į savo 2025 m. sausio 23 d. rezoliuciją dėl Rusijos dezinformacijos ir istorijos falsifikavimo siekiant pateisinti savo agresijos karą prieš Ukrainą[5],

– atsižvelgdamas į 1945 m. birželio 26 d. Jungtinių Tautų Chartiją,

– atsižvelgdamas į 1998 m. liepos 17 d. Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statutą,

– atsižvelgdamas į 2002 m. lapkričio 20 d. Tarpinstitucinį Europos Parlamento ir Tarybos susitarimą dėl galimybės Europos Parlamentui susipažinti su slapto pobūdžio Tarybos informacija saugumo ir gynybos politikos srityje[6],

– atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės principo pažeidimų, priimtas pagal Darbo tvarkos taisyklių 150 straipsnį,

– atsižvelgdamas į 2024 m. spalio 30 d. Sauli Niinistö pranešimą „Saugiau kartu. Europos civilinio ir karinio pasirengimo ir parengties stiprinimas“,

– atsižvelgdamas į savo 2024 m. sausio 17 d. rezoliuciją „Kinijos įtakos

---

4 Priimti tekstai, P10_TA(2025)0221.
5 OL C, C/2025/2147, 2025 4 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2147/oj.
6 OL C 298, 2002 11 30, p. 1.

ypatingos svarbos infrastruktūrai Europos Sąjungoje poveikis saugumo ir gynybos požiūriu“[7],

– atsižvelgdamas į savo 2024 m. spalio 24 d. rezoliuciją dėl klaidingai Kinijos Liaudies Respublikos interpretuojamos JT rezoliucijos Nr. 2758 ir nuolat šios šalies vykdomų karinių provokacijų prieš Taivaną[8],

– atsižvelgdamas į savo 2025 m. rugsėjo 9 d. rezoliuciją dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Kirgizijos Respublikos tvirtesnės partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo sudarymo Sąjungos vardu projekto[9],

– atsižvelgdamas į savo 2024 m. vasario 28 d. rezoliuciją „Bendros užsienio ir saugumo politikos įgyvendinimas. 2023 m. metinis pranešimas“[10],

– atsižvelgdamas į 2025 m. gegužės 19 d. ES ir Jungtinės Karalystės vadovų aukščiausiojo lygio susitikimo bendrą pareiškimą,

– atsižvelgdamas į bendrą deklaraciją po 2025 m. balandžio 4 d. įvykusio pirmojo ES ir Vidurinės Azijos aukščiausiojo lygio susitikimo,

– atsižvelgdamas į 2013 m. gegužės 15 d. Kirunos deklaraciją,

– atsižvelgdamas į 2025 m. gruodžio mėn. paskelbtą JAV nacionalinio saugumo strategiją,

– atsižvelgdamas į 2025 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamentą (ES) 2025/2600 dėl neatidėliotinų priemonių, kuriomis reaguojama į didelius ekonominius sunkumus, kilusius dėl Rusijos veiksmų agresijos karo prieš Ukrainą kontekste[11],

– atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1325 (2000) dėl moterų, taikos ir saugumo,

– atsižvelgdamas į savo 2025 m. lapkričio 27 d. rezoliuciją dėl ES pozicijos dėl pasiūlyto plano ir ES įsipareigojimo siekti teisingos ir ilgalaikės taikos Ukrainai[12],

– atsižvelgdamas į savo 2025 m. rugsėjo 11 d. rezoliuciją „Gazos

---

7 OL C, C/2024/5719, 2024 10 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5719/oj.
8 OL C, C/2025/487, 2025 1 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/487/oj.
9 Priimti tekstai, P10_TA(2025)0170.
10 OL C, C/2024/6739, 2024 11 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6739/oj.
11 OL L, 2025/2600, 2025 12 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2600/oj.
12 Priimti tekstai, P10_TA(2025)0312.

Ruožas ties galimybių riba: ES veiksmai kovojant su badu, neatidėliotinas poreikis išlaisvinti įkaitus ir siekti dviejų valstybių sambūviu pagrįsto sprendimo“[13],

– atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 2803 (2025), kurioje palankiai vertinamas išsamus Gazos konflikto užbaigimo planas,

– atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,

– atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A10-0253/2025),

A. kadangi ES bendra užsienio ir saugumo politika (BUSP) turėtų būti išsaugota taika, sustiprintas tarptautinis saugumas ir skatinamas tarptautinis bendradarbiavimas, taip tarnaujant Europos strateginiams interesams, kaip nustatyta ES sutarties 21 straipsnyje, užtikrinant Sąjungos saugumą ir visų valstybių narių interesus, be kita ko, taikant patikimas atgrasomąsias priemones; kadangi šių tikslų turi būti siekiama puoselėjant demokratiją, teisinę valstybę ir pagarbą žmogaus teisėms, įskaitant moterų ir mažumų teises;

B. kadangi praėjusiais metais karai ir ginkluoti konfliktai, įskaitant tiesiogines konfrontacijas ir didėjančią įtampą, taip pat hibridiniai išpuoliai paveikė beveik kiekvieną žemyną; kadangi didėjanti geopolitinė ir ekonominė konfrontacija yra veiksnys, galintis vėl paaštrinti įšaldytus konfliktus ir sukelti naujus; kadangi tarptautinės organizacijos, įsteigtos siekiant užkirsti kelią tokiai įtampai, patiria iššūkių dėdamos pastangas įvykdyti savo įgaliojimus, todėl jų reforma yra skubi ir būtina, o demokratinės valstybės turi aktyviau kolektyviai dalyvauti stiprinant gynybą;

C. kadangi reikia skubiai toliau ginti ir stiprinti taisyklėmis grindžiamą tarptautinę tvarką ir jos institucijas, tokias visuotines Jungtinių Tautų Chartijos normas, vertybes ir principus, kaip žmogaus teisės ir tarptautinis teisingumas, daugiašališkumą ir Helsinkio baigiamąjį aktą, ypač kiek tai susiję su tarptautinių sienų nepažeidimu ir jėgos naudojimo draudimu; kadangi ES dėl savo pobūdžio skatina įvairių institucinių subjektų daugiašalę tarpusavio priklausomybę;

D. kadangi tam tikros istoriškai įsitvirtinusios ir kitos naujai kylančios jėgos demonstruoja sudėtingą elgesį, kuris svyruoja nuo glaudaus bendradarbiavimo iki konfrontacijos ir prievartos konkrečiuose sektoriuose; kadangi Rusija, kuri vykdo neteisėtą ir neišprovokuotą agresijos karą prieš Ukrainą, atlieka pagrindinį vaidmenį kenkiant taisyklėmis grindžiamai tarptautinei tvarkai; kadangi Rusija sąmoningai tęsia savo neteisėtą agresijos karą prieš Ukrainą, siekdama išsekinti Ukrainą ir destabilizuoti ES ir NATO; kadangi viso rytinio ES flango apsauga yra labai svarbi visos ES stabilumui, saugumui ir atsparumui; kadangi dabartinė susiskaidžiusi geopolitinė

---

13 Priimti tekstai, P10_TA(2025)0199.

aplinka verčia ES prisitaikyti ir geriau ginti savo ir savo valstybių narių interesus;

E. kadangi ES bendradarbiauja su transatlantiniais partneriais ir bendramintėmis valstybėmis, kad sustiprintų savo ekonominį saugumą;

F. kadangi Deitono ir Paryžiaus taikos susitarimu Bosnijoje ir Hercegovinoje prieš 30 metų buvo nutrauktas pražūtingas karas Bosnijoje ir Hercegovinoje; kadangi ypač svarbu visapusiškai įgyvendinti jo principus;

G. kadangi 2025 m. gegužės 19 d. bendrame pareiškime ES ir Jungtinės Karalystė prisiėmė bendrą įsipareigojimą užtikrinti Vakarų Balkanų stabilumą; kadangi ES ir Jungtinė Karalystė turėtų apibrėžti konkrečias bendradarbiavimo šiame regione sritis, visų pirma siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi Deitono ir Paryžiaus taikos susitarime numatyto galių pasidalijimo principo;

H. kadangi tam tikri tarptautiniai subjektai, visų pirma autoritarinės valstybės, kelia pavojų Europos saugumui ir stabilumui, nes taiko daugybę hibridinių taktikos priemonių, visų pirma ypatingos svarbos infrastruktūros sabotažą ir kišimąsi į mūsų visuomenės demokratinį veikimą, taip pat kelia visapusiškas grėsmes saugumui, pvz., organizuoja bepiločių orlaivių įsibrovimus ir išpuolius prieš geležinkelių tinklus; kadangi kova su tokiomis grėsmėmis yra ES BUSP dalis, todėl reikia patikimos pirminės žvalgybos informacijos apie išorės grėsmes sistemos, kuri padėtų ES greitai ir veiksmingai reaguoti ir apsaugoti savo interesus užsienyje;

I. kadangi plėtra yra geostrateginė investicija į ilgalaikę taiką, demokratiją, stabilumą, saugumą, klimato apsaugą ir gerovę visame žemyne, ypač atsižvelgiant į Rusijos agresijos karą prieš Ukrainą; kadangi rengiantis plėtrai būtina įgyvendinti ES vidines reformas ir kadangi ES, vykdydama plėtros procesą, turėtų lygiagrečiai vykdyti institucines ir sprendimų priėmimo reformas, kurios būtinos siekiant apsaugoti ES integracijos pajėgumus; kadangi patikima plėtros politika stiprinama ES geopolitinė įtaka ir atsparumas; kadangi pagrindinių Sąjungos principų laikymasis ir tarptautinės teisės laikymasis yra būtina stojimo į ES sąlyga;

J. kadangi ES toliau propaguoja savo savarankišką Europos diplomatiją visose srityse, įskaitant viešąją, kultūros, ekonomikos, klimato, dirbtinio intelekto, skaitmeninę ir kibernetinę diplomatiją; kadangi šiuo atžvilgiu labai svarbu sukurti ES diplomatinę tarnybą, kurią formuotų bendra diplomatinė kultūra, visų pirma puoselėjama iš ES perspektyvos; kadangi Europos diplomatijos akademija padeda siekti šio tikslo;

K. kadangi ES teikia pirmenybę partnerystėms su bendramintėmis demokratinėmis valstybėmis; kadangi naujų pasaulinių partneryščių sudarymas grindžiamas politiniu išsamiu patikrinimu, siekiant

išvengti priklausomybės, dėl kurios ES gali būti priversta paklusti, ir užtikrinti, kad bendradarbiavimas nepakenks žmogaus teisėms, darniam vystymuisi ar ES solidarumui; kadangi sektorių bendradarbiavimas negali būti vykdomas pažeidžiant ES pagrindines vertybes; kadangi susiskaldymas ES ar transatlantiniame aljanse, taip pat su mūsų strateginiais partneriais padaro mus silpnesnius, o tai naudinga mūsų oponentams, priešininkams ir konkurentams;

L. kadangi, palyginti su 2021 m. strategija, 2025 m. gruodžio 4 d. JAV nacionalinio saugumo strategijoje (NSS) matyti radikalus požiūrio pokytis, nes joje nepateikiamas išsamus tokių veikėjų, kaip Rusija ir Kinija, keliamų iššūkių vertinimas, ir reiškiama kritika dėl tariamų demokratijos trūkumų tam tikrose ES valstybėse narėse; kadangi NSS pasauliniai pokyčiai iš esmės apibrėžiami atsižvelgiant į ekonominius ir strateginius interesus, kai tradiciniai sąjungininkai yra traktuojami labiau kaip sandorio šalys ir kvestionuojami principai, kuriais dešimtmečiais buvo grindžiama JAV užsienio politika; kadangi NSS viešai palankiai įvertinta Kremliaus atstovo spaudai ir su susirūpinimu sutikta keliose ES sostinėse, keliant klausimų dėl jos poveikio transatlantinei vienybei ir kolektyvinio atgrasymo patikimumui;

M. kadangi su ES asocijuotos užjūrio šalys ir teritorijos palaiko glaudžius konstitucinius, istorinius ir kultūrinius ryšius su valstybėmis narėmis; kadangi jos suteikia ES unikalią pasaulinę poziciją ir geostrateginius pranašumus, ypač Atlanto, Indijos ir Ramiajame vandenynuose, taip pat Arktyje ir Antarktidoje; kadangi BUSP turėtų būti stiprinamas struktūrinis bendradarbiavimas su užjūrio šalimis ir teritorijomis tokiose srityse kaip saugumas, strateginiai prekybos keliai, atsparumas klimato kaitai, jūrų saugumas ir ypatingos svarbos žaliavos, taip užtikrinant, kad užjūrio šalys ir teritorijos būtų glaudžiau integruotos į Sąjungos išorės veiksmų prioritetus;

N. kadangi erdvė, kurioje gali veikti pilietinė visuomenė, visame pasaulyje mažėja, o žmogaus teisių gynėjams ir pilietinės visuomenės organizacijoms kyla vis didesnė valstybinių ir nevalstybinių subjektų išpuolių ir grėsmių rizika;

O. kadangi visame pasaulyje gyvybinga pilietinė visuomenė atlieka esminį vaidmenį skatinant žmogaus teises, demokratiją ir pliuralizmą, taip pat propaguojant gerą valdymą ir socialinę pažangą;

P. kadangi Parlamentas neseniai išreiškė savo tvirtą poziciją dėl žmogaus teisių pažeidimų Kuboje ir dėl padėties Venesueloje; kadangi jis ne kartą pasmerkė Danielio Ortegos ir Rosario Murillo režimą Nikaragvoje;

Q. kadangi 2025 m. sausio 10 d. Nicolás Maduro pareiškė pretenduojantis į naują kadenciją ir neteisėtai išlaikė valdžią, nepaisant plačiai paplitusio rinkimų klastojimo; kadangi Parlamentas

pripažino Edmundo Gonzálezą Urrutią teisėtu ir demokratiškai išrinktu Venesuelos prezidentu, o Maríą Coriną Machado – demokratinės opozicijos lydere, skirdamas jiems 2024 m. Sacharovo premiją už minties laisvę; kadangi María Corina Machado taip pat buvo pagerbta kaip Nobelio taikos premijos laureatė 2025 m.; kadangi pastarojo meto politiniai įvykiai, įskaitant Nicoláso Maduro nuvertimą iš posto ir politinių kalinių paleidimą, – tai ypač svarbus Venesuelos perėjimo prie demokratijos momentas; kadangi, vis dėlto, padėtis tebėra nestabili: pagrindinės buvusio režimo galios struktūros išlieka ir vis dar esama didelių demokratijos įtvirtinimo iššūkių;

R. kadangi Jungtinių Tautų principai kvestionuojami iki šiol neregėtu mastu; kadangi Parlamentas ne kartą ragino tarptautinę bendruomenę ginti ir stiprinti Jungtines Tautas;

S. kadangi daugiašalė pasaulio tvarka nebuvo tinkamai pritaikyta prie dabartinių geopolitinių realijų; kadangi Jungtinių Tautų generalinio sekretoriaus pradėta UN80 iniciatyva yra neatsiejama Jungtinių Tautų reformos dalis ir reikštų veto sistemos panaikinimą Jungtinių Tautų Saugumo Taryboje; kadangi sunki Jungtinių Tautų finansinė padėtis kelia didelį susirūpinimą; kadangi Jungtinių Tautų biudžetas mažinamas 500 mln. JAV dolerių ir jos netenka 20 proc. savo darbuotojų; kadangi po to, kai JAV nutraukė finansinę paramą, Jungtinės Tautos toliau smarkiai mažina savo taikos palaikymo, humanitarinių ir sveikatos apsaugos agentūrų finansavimą; kadangi Jungtinių Tautų reformų procesui reikia pakankamai finansinių išteklių ir politinės paramos, kad būtų išlaikytas daugiašališkumas, kaip pasaulinio valdymo pagrindas;

T. kadangi organizuotas nusikalstamumas, ypač prekyba narkotikais, kelia didelę grėsmę ES saugumui; kadangi nuo 2020 m. Europos Sąjunga tapo didžiausia kokaino rinka pasaulyje; kadangi kokainas daugiausia atvežamas iš Lotynų Amerikos ir į ES dažniausiai patenka per Atlanto vandenyno uostus;

U. kadangi autoritariniai režimai, nusikaltėlių tinklai ir teroristinės grupuotės kelia pavojų europiečių sveikatai ir saugumui dėl neteisėtos prekybos narkotikais ir žmonėmis, kuri prisideda prie regioninio nestabilumo ir tam tikrais atvejais prilygsta migracijos kaip ginklo naudojimui;

V. kadangi Rusijos agresija prieš Ukrainą labai pakenkė Europos ir pasaulio saugumui ir sukėlė ekonominį netikrumą, maisto stygių ir aukštas energijos kainas, sykiu destabilizuodama ES rytines kaimynines šalis; kadangi ši agresija yra dalis platesnės strategijos, kuria siekiama vykdyti imperialistinę ir ekspansionistinę darbotvarkę, pradėtą 2008 m. karu Gruzijoje; kadangi 1994 m. Budapešto memorandumas dėl saugumo garantijų, pagal kurį Ukraina iš savo teritorijos išvežė visus branduolinius ginklus mainais į saugumo garantijas, įskaitant Rusijos, neužkirto kelio Rusijos

agresijos karui;

W. kadangi Rusija ir toliau plėšia Ukrainos nacionalinį paveldą; kadangi Rusijos agresijos karas padarė didelę ir ilgalaikę žalą Ukrainos aplinkai; kadangi Rusijos Federacija vykdo intensyvius ir tyčinius išpuolius prieš Ukrainos energetikos infrastruktūrą;

X. kadangi Tarptautinis baudžiamasis teismas išdavė arešto orderius Vladimirui Putinui ir Rusijos vaikų teisių komisarei Marijai Lvovai-Belovai už karo nusikaltimą – neteisėtą Ukrainos vaikų deportaciją ir perkėlimą;

Y. kadangi 2025 m. liepos 9 d. Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimas Ukrainos ir Nyderlandų byloje prieš Rusiją yra svarbus žingsnis į priekį reikalaujant, kad Rusija būtų atsakinga už savo agresijos karą ir žiaurumus, kuriuos ji vykdė Ukrainoje;

Z. kadangi paspartintas Kinijos militarizavimas ir jos strateginės partnerystės su Rusija, Šiaurės Korėja ir Iranu gali kelti pavojų ne tik Indijos ir Ramiojo vandenynų regiono šalių, bet ir visos tarptautinės bendruomenės stabilumui; kadangi pastaraisiais metais Šiaurės Korėja, aiškiai pažeisdama Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijas, pakartotinai leido balistines raketas precedento neturinčiu dažnumu, sykiu stiprindama savo branduolinius pajėgumus tiek kokybės, tiek kiekybės požiūriu; kadangi šių autoritarinių ir diktatūrinių jėgų atkaklus karinis, politinis ir ekonominis spaudimas, taip pat jų vykdomi daugialypiai išpuoliai prieš taisyklėmis grindžiamą tarptautinę tvarką yra vienos iš didžiausių grėsmių ES valstybių narių saugumui jos istorijoje;

AA. kadangi 2024 m. NATO aukščiausiojo lygio susitikime Vašingtone Kinija buvo įvardyta kaip lemiamas Rusijos agresiją palaikantis veiksnys; kadangi Kinija niekada oficialiai nepasmerkė Rusijos neteisėtos agresijos prieš Ukrainą ir invazijos į ją; kadangi Rusija savo strateginius santykius su Kinija apibūdino kaip precedento neturinčio aukšto lygio; kadangi Kinijos Liaudies Respublika yra pagrindinė Rusijos agresijos karo rėmėja, nes tiekia daugumą Rusijos ginklų gamybai būtinų dvejopo naudojimo prekių, taip pat teikia diplomatinę, politinę ir ekonominę paramą, taip pratęsdama karą ir suteikdama tam galimybių; kadangi Rusija siekia pakenkti regiono stabilumui ir Europos siekiams vykdydama prievartinius ir karinius veiksmus, o Kinija vis dažniau naudojasi ekonominiais svertais ir strateginėmis partnerystėmis, kad darytų įtaką pokyčiams ES kaimyninėse šalyse kartu su kitais subjektais, prisidedančiais prie tokio destabilizavimo; kadangi Kinija, derindama valstybės nukreiptas investicijas, strateginės infrastruktūros įsigijimą, technologijų perdavimą ir įtakos operacijas, siekia išplėsti savo įtaką ES;

AB. kadangi žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių padėtis Azerbaidžane per pastaruosius metus toliau blogėjo; kadangi turėtų būti

įgyvendintos visos Tarptautinio Teisingumo Teismo priimtos nutartys dėl Kalnų Karabacho, įskaitant 2023 m. lapkričio 17 d. nutartį, kurioje nurodomos laikinosios priemonės dėl saugaus, netrukdomo ir spartaus iš regiono pabėgusių asmenų sugrįžimo;

AC. kadangi ES išorės veiksmai yra neatšaukiamai susieti su ES sutarties 2 straipsnyje, 3 straipsnio 5 dalyje ir 21 straipsnyje įtvirtintomis vertybėmis ir principais, įskaitant visų valstybių narių suverenitetą, nepriklausomumą ir teritorinį vientisumą, laikantis Jungtinių Tautų Chartijos; kadangi šie principai vienodai taikomi Kiprui; kadangi Turkijos užsienio politika ir toliau prieštarauja ES užsienio politikai; kadangi konstruktyvus pačios Turkijos dalyvavimas yra labai svarbus siekiant atnaujinti derybas dėl Kipro klausimo sprendimo ir daryti pažangą Jungtinių Tautų sistemoje;

AD. kadangi Turkija toliau vykdo karinę ES teritorijos okupaciją Kipre ir grasina panaudoti jėgą prieš valstybę narę;

AE. kadangi Turkija vis dažniau pažeidžia Graikijos oro erdvę ir oro eismo taisykles Atėnų skrydžių informacijos regione; kadangi taip pat daugėja Graikijos teritorinių vandenų erdvės pažeidimų ir Turkijos laivai Graikijos teritoriniuose vandenyse sistemingai vykdo neteisėtą žvejybos veiklą; kadangi vis dar kyla ginčų dėl paieškos ir gelbėjimo operacijų, taip pat dėl su NAVTEX susijusių pareigų;

AF. kadangi vienintelis perspektyvus kurdų klausimo Turkijoje sprendimas yra teisingas, visapusiškas ir tvarus sureguliavimas;

AG. kadangi Egiptas yra svarbus stabilumo rytinėje Vidužemio jūros regiono dalyje ramstis – tai pabrėžė ES sprendimas 2024–2027 m. laikotarpiu suteikti Egiptui 4 mlrd. EUR makrofinansinę paramą;

AH. kadangi 2024 m. ES ir Kirgizijos Respublika pasirašė tvirtesnį partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą; kadangi žmogaus teisės yra esminė šio susitarimo dalis; kadangi nerimą kelianti žmogaus teisių padėtis šalyje rodo, kad situacija šioje srityje labai pablogėjo ir padėtį dar labiau pablogino pirmalaikiai rinkimai, kaip matyti, be kita ko, iš neseniai įvykusio Temirlano Sultanbekovo sulaikymo ir pasiūlymo šalyje vėl įvesti mirties bausmę; kadangi Kirgizijos vyriausybė turi imtis konkrečių veiksmų, kad išspręstų neatidėliotinus susirūpinimą keliančius klausimus, kuriuos Parlamentas nurodė savo 2025 m. rugsėjo 9 d. rezoliucijoje; kadangi pastaraisiais metais visų penkių Vidurinės Azijos šalių valdžios institucijos įvairiu mastu varžė kitokią nuomonę ir sugriežtino žodžio laisvės kontrolę, įskaitant vis didesnio masto kritiškai nusiteikusių aktyvistų, žurnalistų ir LGBTIQ+ bendruomenės narių bauginimą, priekabiavimą prie jų ir jų persekiojimą baudžiamąja tvarka;

AI. kadangi pirmasis istorijoje ES ir Vidurinės Azijos aukščiausiojo lygio susitikimas, įvykęs 2025 m. balandžio 3–4 d., buvo svarbus, nes juo pažymimas abiejų regionų santykių strateginis lūžis ir struktūrinio dialogo, kuriuo visapusiškai pripažįstamas pagrindinis Vidurinės

Azijos regiono, kaip kryžkelės tarp Europos ir Azijos, vaidmuo, pradžia;

AJ. kadangi palaikydama santykius su Indija ES turėtų pripažinti nuolatinį šalies strateginį bendradarbiavimą su Rusija, įskaitant apgailestavimą keliantį jos dalyvavimą bendrose karinėse pratybose „Zapad-2025“ su Rusija ir Baltarusija, sykiu atsižvelgiant į geopolitinius iššūkius taip, kad būtų stiprinami bendri ES interesai su Indija, didinamas saugumas ir laikomasi tarptautinės teisės;

AK. kadangi Parlamentas palankiai įvertino kai kurių arabų valstybių, taip pat Izraelio pastangas normalizuoti diplomatinius santykius pagal Abraomo susitarimus; kadangi Parlamentas remia iniciatyvas, kuriomis siekiama sukurti plačią regioninę ir tarptautinę paramą geresnei arabų ir Izraelio santykių ateičiai;

AL. kadangi ES turi istorinę galimybę stiprinti savo aljansą su Lotynų Amerika; kadangi ES ir MERCOSUR partnerystės susitarimo politiniam ir bendradarbiavimo ramsčiui turi pritarti Parlamentas, Taryba ir valstybių narių nacionaliniai parlamentai; kadangi prekybos ramsčiui reikalingas tik Parlamento ir Tarybos pritarimas; kadangi šiuo pritarimu bus atvertas geopolitinis etapas, kuriuo sustiprinama ES įtaka pasaulyje ir daugiašalė taisyklėmis grindžiama tvarka; kadangi susitarimu bus sukurta institucinė sistema, skirta bendradarbiavimui tokiose srityse kaip žmogaus teisės, darnus vystymasis, skaitmeninė ekonomika ir kova su organizuotu nusikalstamumu skatinti; kadangi priėmus ir įgyvendinus susitarimą turėtų pagerėti tarpregioniniai ryšiai, atsirasti geopolitinių teigiamų rezultatų ir turėtų būti pažangos siekiant ES strateginių interesų; kadangi greitas ES ir MERCOSUR partnerystės susitarimo ir ES ir Meksikos visuotinio susitarimo pasirašymas ir ratifikavimas yra glaudesnio ES dalyvavimo ir tvirtesnių politinių ryšių su Lotynų Amerika pagrindas;

AM. kadangi ES Arkties politika turėtų skatinti tvarią ekonominę plėtrą, remti čiabuvių tautas, kad jos išsaugotų savo kalbą ir kultūrą, užtikrinti Arkties ekosistemos apsaugą esant klimato krizei ir skatinti atsparumą geopolitiniams iššūkiams, kuriuos kelia ES nepriklausančios valstybės; kadangi vykdant šią politiką turėtų būti atsižvelgiama į pagrįstą susirūpinimą dėl glaudesnio Kinijos ir Rusijos bendradarbiavimo Arkties regione; kadangi į šią politiką turi būti visapusiškai įtrauktos Kirunos deklaracijos rekomendacijos, remiamas didesnis finansavimas atsinaujinančiųjų išteklių energetikai ir tvariam atliekų tvarkymui Arkties bendruomenėse ir stiprinamas pajėgumas spręsti aplinkos, ekonominius ir socialinius uždavinius;

AN. kadangi Rusijos vykdomi kaimyninių valstybių suverenumo ir teritorinio vientisumo pažeidimai, taip pat trukdymas laivybai Azovo, Juodojoje ir Baltijos jūrose kelia didelių abejonių dėl taikaus sambūvio Arkties regione perspektyvų; kadangi Rusija reikšmingai

stiprina savo Arkties infrastruktūrą ir ledlaužių laivyną, sykiu didindama savo strateginius užmojus regione; kadangi Rusijos Federacija vykdo strategiją, kuria siekiama įtvirtinti federalinę gamtos išteklių kontrolę, sustiprinti savo teritorines pretenzijas ir pritraukti investuotojų taikant specialiosios ekonominės zonos paskatas;

AO. kadangi pagrindinis BUSP tikslas Arkties regione turėtų būti aktyviai siekti, kad ES turėtų visateisio stebėtojo arba, kai įmanoma, dalyvio statusą visuose atitinkamuose Arkties valdymo organuose, kuriuose jai dar neatstovaujama; kadangi tam reikia stiprinti ES valstybių narių ir jos transatlantinių sąjungininkų gebėjimą sąveikauti Arkties saugumo, jūrų stebėjimo, paieškos ir gelbėjimo operacijų ir ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos srityse;

AP. kadangi derėtų į ES išorės veiksmus nuosekliai įtraukti religijos laisvės apsaugą; kadangi Komisijos pirmininkės pavaduotoja ir Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisija turėtų reguliariai teikti ataskaitas dėl religijos laisvės ir religinių mažumų persekiojimo visame pasaulyje; kadangi religinės bendruomenės ir religinės organizacijos gali atlikti svarbų vaidmenį propaguojant taiką, religijų dialogą, konfliktų sprendimą, humanitarinę pagalbą ir žmogaus teisių apsaugą;

AQ. kadangi vis dažnesnis religinių mažumų persekiojimas dėl tikėjimo visame pasaulyje, įskaitant, be kita ko, krikščionių persekiojimą pasaulyje, kaip neseniai pastebėta Sirijoje, Nigerijoje, Kongo Demokratinėje Respublikoje ir Nikaragvoje, rodo, kad reikia skirti daugiau dėmesio religinių mažumų persekiojimui; kadangi Europos išorės veiksmų tarnyba (EIVT) turėtų bendradarbiauti su tarptautine bendruomene, kad pakeistų nerimą keliančią augančio persekiojimo dėl religijos tendenciją;

AR. kadangi iniciatyva „Global Gateway“ skatina glaudžias partnerystes su bendramintėmis valstybėmis, grindžiamą abipuse nauda, ekonominiu vystymusi ir atspariomis tiekimo grandinėmis; kadangi svarbiausias prioritetas – veiksmingas išteklių naudojimas, sutelkiant dėmesį į ribotą strateginių iniciatyvų skaičių, visų pirma į infrastruktūros stiprinimą, taip pat į kovą su konkuruojančiomis ES nepriklausančių valstybių iniciatyvomis; kadangi vykdant „Global Gateway“ projektus visada turėtų būti vadovaujamasi pagrindinėmis ES vertybėmis, įskaitant pagarbą žmogaus teisėms, gerą valdymą, demokratiją, skaidrumą ir aplinkosauginį tvarumą; kadangi būtina sistemingai įtraukti pilietinę visuomenę ir vietos bendruomenes į visus šių projektų rengimo, įgyvendinimo ir vertinimo etapus, siekiant užtikrinti, kad jie atitiktų vietos poreikius, būtų lyčiai atžvalgūs ir duotų reikšmingų vystymosi rezultatų;

AS. kadangi šiai iniciatyvai skirtas 300 mlrd. EUR biudžetas sudaro mažiau nei trečdalį jau vykdomų projektų pagal panašią į susisiekimą ir infrastruktūrą orientuotą Kinijos iniciatyvą „Viena juosta, vienas

kelias“ bendros sumos; kadangi, atsižvelgiant į šiandienos iššūkių mastą, dabartinio EIVT ir ES delegacijų finansavimo nepakanka jų poreikiams patenkinti; kadangi pagrindinės diplomatinės veiklos apkarpymas didina misijų uždarymo riziką, o tai apribotų ES gebėjimą veikti kaip pasaulinio masto veikėjai;

AT. kadangi prevencinė diplomatija yra proaktyvi išorės politikos priemonė siekiant išvengti konfliktų tarp šalių, joms tarpininkauti ir jas remti ieškant taikių sprendimų, įskaitant tarpininkavimą siekiant taikos ir dialogą; kadangi piktavališkų ne ES subjektų pastangos sumažino ES įtaką visame pasaulyje; kadangi Komisijos pirmininkės pavaduotoja ir Sąjungos vyriausioji įgaliotinė kartu su EIVT turėtų išanalizuoti ankstesnes Europos diplomatines pastangas ir jų rezultatus; kadangi atliekant tokią analizę reikia aiškiai suprasti, be kita ko, vietos, istorines, kultūrines ir religines aplinkybes; kadangi gali prireikti naujo požiūrio į prevencinę diplomatiją siekiant užtikrinti, kad ES būtų suvokiama kaip patikima partnerė visais lygmenimis; kadangi ES rinkimų stebėjimo misijos atlieka pagrindinį vaidmenį remiant demokratiją visame pasaulyje; kadangi parlamentinė diplomatija ir tarpparlamentiniai ryšiai yra pagrindinės priemonės siekiant ES užsienio politikos tikslų ES nepriklausančiose valstybėse ir kuriant ryšius už vyriausybinių institucijų ribų; kadangi pagal kitą daugiametę finansinę programą turėtų būti padidinti biudžeto asignavimai demokratijai remti ir rinkimų stebėjimui, visų pirma siekiant dislokuoti tokias misijas šalyse kandidatėse;

AU. kadangi klimato kaita vis dažniau yra grėsmę didinantis veiksnys, dėl kurio dar labiau destabilizuojamos pažeidžiamos šalys ir regionai, kyla humanitarinių krizių, kurių būtų galima išvengti, ir papildomai didėja migracijos spaudimas;

AV. kadangi esant Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijos Nr. 1325 (2000) dėl moterų, taikos ir saugumo (MTS) 25-osioms metinėms raginama, kad lyčių lygybė ir MTS darbotvarkė būtų išlaikytos kaip pagrindiniai ES BUSP principai; kadangi EIVT ir Komisiją turėtų išlaikyti vadovaujamą ES vaidmenį propaguojant moterų teises visame pasaulyje, visapusiškai ir ambicingai įgyvendinant Trečiąjį lyčių lygybės veiksmų planą; kadangi Trečiojo lyčių lygybės veiksmų plano ramstis „Pavyzdžio rodymas“ reikalauja, kad Sąjungos vyriausioji įgaliotinė ir Komisijos pirmininkės pavaduotoja pagerintų vadovaujamas pareigas einančių EIVT darbuotojų lyčių pusiausvyrą;

AW. kadangi pastaraisiais metais autoritarinės ir represinės vyriausybės, pvz., Rusijoje, dvigubai sugriežtino tradicines lyčių normas kaip valstybės įteisinimo ir socialinės bei politinės kontrolės priemonę; kadangi tarptautiniai religiniai tinklai ir kraštutinių dešiniųjų politiniai judėjimai propaguoja prieš LGBTIQ+ asmenis nukreiptą politiką; kadangi šios tendencijos kenkia pagrindinėms teisėms ir kelia tiesioginį iššūkį Europos Sąjungos sutartyje įtvirtintoms vertybėms, kurios apima lyčių lygybę ir yra Sąjungos užsienio

politikos pagrindas;

1. pabrėžia, kad Parlamento rezoliucijos dėl BUSP įgyvendinimo yra pagrindinė jo indėlio į ES užsienio politikos formavimą dalis; pabrėžia, kad šios rezoliucijos parodo praktinį sustiprintos tikrinimo teisės užsienio politikos srityje, suteiktos Parlamentui Lisabonos sutartimi, poveikį; primena, kad 2025 m. rezoliucija – tai antroji tokio pobūdžio šios kadencijos Parlamento rezoliucija ir ja siekiama nubrėžti gaires ES vykdomajai valdžiai nustatant šios kadencijos užsienio politikos prioritetus; pabrėžia, kad nuolat kintančioje tarptautinėje aplinkoje ES turi vienu metu atremti įvairius jai tiesiogiai ar netiesiogiai poveikį darančius užsienio politikos iššūkius, įskaitant tebesitęsiantį Rusijos agresijos karą prieš Ukrainą, konfliktus Artimuosiuose Rytuose, didėjančią galingų valstybių konkurenciją, nuolatines pastangas pakenkti daugiašalei taisyklėmis grindžiamai tarptautinei tvarkai ir vis didesnį užsienio ir vidaus krizių ryšį; yra įsitikinęs, kad ES, siekdama išlikti reikšminga veikėja pasaulinėje arenoje, turi vykdyti ryžtingą, drausmingą ir atkaklią užsienio politiką, kuria būtų pasiekti ES strateginiai tikslai, ir toliau apibrėžti, ginti ir apsaugoti savo interesus pasaulyje; primena, kad vykdydama savo išorės veiksmus ES turėtų vadovautis ES sutarties 2 straipsnyje, 3 straipsnio 5 dalyje ir 21 straipsnyje įtvirtintomis vertybėmis ir principais, paskatinusiais pačios ES sukūrimą, vystymąsi ir plėtrą, įskaitant demokratijos, teisinės valstybės, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių visuotinumo ir nedalomumo, pagarbos žmogaus orumui, lygybės ir solidarumo principus; be to, mano, kad BUSP turėtų užtikrinti Jungtinių Tautų Darnaus vystymosi darbotvarkės iki 2030 m. ir darnaus vystymosi tikslų įgyvendinimą;

2. visiškai pritaria Komisijos pirmininkės pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ataskaitoje išreikštam susirūpinimui ir yra sunerimęs dėl sparčių geopolitinių pokyčių, kuriuos lemia ryžtingas karinis, politinis ir ekonominis autoritarinių jėgų ir vienašalių subjektų spaudimas; pabrėžia, kad nuo Ukrainos iki Kaukazo, nuo Artimųjų Rytų iki Sahelio, Arktyje ir toliau aplink Europą susiformavo nestabilumas, o tai rodo radikalų netikrumą, kuriame veikia ES; pabrėžia, kad dabartinėms geopolitinėms aplinkybėms būdinga spartėjanti demokratinių normų erozija; susirūpinęs pažymi, kad daugiašalės organizacijos yra labai susilpnėjusios ir taisyklėmis grindžiama tarptautinė tvarka yra labai pažeista, todėl susidarė aplinka, kurioje bendradarbiavimas ir prekyba užleidžia vietą konkurencijai ir protekcionizmui, o investicijos, informacija ir migracijos srautai vis dažniau naudojami kaip ginklas; įspėja, kad toks susiskaidymas kelia grėsmę mūsų strateginiams interesams, saugumui, gerovei ir vienybei; primena, kad ES negali sau leisti užsidaryti savyje ir privalo išlikti atvira ir aktyviai veikti pasaulyje, kad apgintų savo demokratines vertybes ir interesus, o tam savo ruožtu reikia mūsų regioninių ir pasaulinių partneryščių bei aljansų mobilizavimo;

3. atsižvelgdamas į tai, ragina Komisijos pirmininkės pavaduotoją ir

Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę toliau plėtoti į ateitį orientuotą ir nuoseklesnę BUSP, kuri:

a) gina taisyklėmis grindžiamą tarptautinę tvarką;

b) skatina bendradarbiavimą bendrų interesų srityje;

c) gerbia tam tikrų valstybių narių neutralumą ir užtikrina, kad diplomatinių veiksmų bus imamasi laikantis JT Chartijos;

d) nustato aiškias ribas ir nediskutuotinas pozicijas ir

e) didina ES veiksmų užsienyje matomumą;

taip siekiama plataus užmojo tikslų ir aiškiai sprendžiami pagrindiniai geopolitiniai uždaviniai, išdėstyti tolesnėse dalyse;

Taisyklėmis grindžiamos tarptautinės tvarkos, kurią mes giname, formavimas

4. primena, kad taisyklėmis grindžiama tarptautinė tvarka saugo valstybių suverenumą ir teritorinį vientisumą, gina visuotines žmogaus teisių vertybes, sudaro sąlygas taikiai spręsti ginčus ir užtikrina, kad valdžia būtų įgyjama teisėtais būdais, o ne jėga; yra sunerimęs dėl to, kad taisyklėmis grindžiama tarptautinė tvarka patiria precedento neturintį išbandymą dėl silpnėjimo viduje ir išpuolių iš išorės derinio; įspėja, kad šios tvarkos nykimas tiesia kelią nestabilumui ir konfliktams visame pasaulyje, todėl mažėja mūsų pačių saugumas ir klestėjimas;

5. pabrėžia, kad neteisėtas, neišprovokuotas ir nepateisinamas Rusijos agresijos karas prieš Ukrainą yra šiurkštus tarptautinės teisės ir Jungtinių Tautų Chartijos pažeidimas ir precedento neturintis išpuolis prieš taika pagrįstą Europos tvarką nuo Antrojo pasaulinio karo; primena, kad Rusijos agresija prieš Ukrainą prasidėjo 2014 m.; pakartoja savo tvirtą įsitikinimą, kad galiausiai Rusijos agresija turi patirti nesėkmę ir Ukraina turi laimėti, užtikrinant taiką stiprybe ir tokiu būdu parodant, jog jėga niekada nebus viršesnė už teisę, kad ši nesėkmė atgrasytų kitus nuo bandymo karinėmis priemonėmis perbraižyti sienas; pabrėžia, kad skubiai reikia ilgalaikio ir strateginio požiūrio į Maskvą ir jos sąjungininkus;

6. pagerbia drąsą ir atsparumą Ukrainos žmonių, kurie ne tik gina savo suverenitetą ir teritorinį vientisumą, bet ir puoselėja pagrindines Europos vertybes; todėl reikalauja, kad būtų nedelsiant ir besąlygiškai nutraukta ugnis, Rusija pasitrauktų iš visos tarptautiniu mastu pripažintos Ukrainos teritorijos ir būtų grąžinti visi ukrainiečiai karo belaisviai, visi pagrobti ir sulaikyti civiliai ir visi Rusijos ir A. Lukašenkos režimo neteisėtai pagrobti vaikai; be to, ragina grąžinti visų žuvusių Ukrainos karių kūnus; primygtinai ragina ES išlaikyti ir stiprinti savo paramą Ukrainai, be kita ko, teikiant politinę, ekonominę, finansinę ir karinę pagalbą, kad Ukraina turėtų

daugiau galių; palankiai vertina 2025 m. gruodžio mėn. Europos Vadovų Tarybos sprendimą suteikti Ukrainai 90 mlrd. EUR finansinės paramos priemonių rinkinį ES remiamų paskolų forma; vis dėlto apgailestauja dėl to, kad Tarybai nepavyko pasiekti susitarimo dėl platesnio užmojo, įšaldytu Rusijos turtu grindžiamos finansavimo struktūros, kuri sumažintų didėjančią Ukrainos skolos naštą; vis dėlto primena, kad 2025 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamentu (ES) 2025/2600 patvirtinamas neterminuotas Rusijos valstybės turto įšaldymas; pabrėžia, kad investicijos į Ukrainos teritorinę gynybą ir jos gynybos pramoninę bazę yra būtinos ir abipusiai naudingos Europai, tačiau pačios savaime nėra saugumo garantijos; atsižvelgdamas į tai, palankiai vertina NATO prioritetinių Ukrainos reikalavimų sąrašo (PURL) iniciatyvą ir primygtinai ragina ES valstybes nares toliau tiekti ginklus ir šaudmenis Ukrainai, visų pirma oro gynybos sistemas ir smūgių giliame priešo užnugaryje pajėgumus, sykiu remiant diplomatinį karo sprendimą pagal tarptautinę teisę, kad būtų užtikrinta teisinga ir ilgalaikė taika;

7. pakartoja savo raginimą parengti ES teisinę sistemą, pagal kurią valstybės būtų pripažintos terorizmo rėmėjomis; ragina Tarybą įtraukti Rusijos Federaciją į tokį terorizmą remiančių valstybių ES sąrašą;

8. kuo griežčiausiai smerkia neteisėtą A. Lukašenkos režimą dėl to, kad jis leido Baltarusijos teritoriją naudoti kaip Rusijos karinių operacijų bazę, taip pakenkdamas šalies suverenitetui ir keldamas tiesioginę grėsmę ES ir jos valstybių narių saugumui ir stabilumui, ir toliau vykdo represijas prieš savo šalies gyventojus; pakartoja reikalavimą nedelsiant ir besąlygiškai išlaisvinti visus politinius kalinius ir primygtinai ragina stiprinti ribojamąsias priemones; smerkia Baltarusijos organizuojamus hibridinius išpuolius prieš ES valstybes nares, pvz., Lietuvą, pasitelkiant bepiločius orlaivius ir balionus, vykdant ekonominę prievartą, kontrabandos operacijas, karines provokacijas, kibernetinius išpuolius ir valstybės remiamą dezinformaciją; su susirūpinimu pabrėžia, kad Rusijos ir Baltarusijos režimai migraciją naudoja kaip priemonę, siekdami įgyvendinti platesnę strategiją, kuria siekiama pakenkti ES, valstybių narių vyriausybėms ir NATO; primygtinai ragina ES ir jos valstybes nares didinti politinę, finansinę ir techninę paramą nepriklausomai žiniasklaidai, žmogaus teisių gynėjams ir pilietinės visuomenės iniciatyvoms, veikiančioms Baltarusijoje ir už jos ribų;

9. palankiai vertina 2026 m. sausio 6 d. Paryžiuje įvykusio „Laukinės koalicijos“ susitikimo išvadas, įskaitant politiškai ir teisiškai privalomus įsipareigojimus, kuriais apibrėžiamas bendras požiūris į paramą Ukrainai, jos ilgalaikių karinių pajėgumų išlaikymą ir taikos bei saugumo atkūrimą būsimo Rusijos ginkluoto išpuolio atveju; reiškia paramą pasiūlymui sukurti daugiašales pajėgas Ukrainai ir ragina visas ES valstybes nares tinkamai apsvarstyti, kaip jos galėtų geriausiai remti tokias pajėgas; taip pat palankiai vertina diskusijas dėl JAV vadovaujamo ugnies nutraukimo stebėsenos ir tikrinimo

mechanizmo; pabrėžia, kad bet kokiame taikos susitarime turi būti numatytos tvirtos ir patikimos saugumo garantijos Ukrainai, dėl jo turi derėtis išrinkti Ukrainos vadovai ir jam turi pritarti Ukrainos žmonės; perspėja dėl nenuoširdžių Rusijos pasiūlymų, kuriais siekiama pratęsti karą, ir dėl to, kad bet koks Rusijos primestas susitarimas ar Rusijai suteiktas atlygis už jos agresiją pakenktų Europos saugumui; primena, kad glaudus ES ir JAV bendradarbiavimas yra labai svarbus siekiant užtikrinti teisingą ir ilgalaikę taiką Ukrainoje ir atitinkamai Europos žemyno saugumą, sykiu su ES pastangomis prisiimti didesnę atsakomybę už savo pačios saugumą;

10. pabrėžia, kad, atsižvelgiant į kintančią saugumo aplinką ir didėjančią Rusijos Federacijos keliamą grėsmę, įskaitant pakartotinius įsiveržimus, pažeidžiančius Europos oro erdvę, būtina, kad ES valstybės narės skubiai sustiprintų savo civilinės saugos mechanizmus – tam reikia koordinuoto ir atsparaus atsako visoje Sąjungoje, taip stiprinant civilinę parengtį ir modernizuojant ankstyvojo perspėjimo sistemas; mano, kad šie agresyvūs ir neapgalvoti veiksmai yra neatsakingi ir yra rimta Rusijos vykdoma eskalacija, kelianti grėsmę ES piliečių saugumui, regioniniam stabilumui ir tarptautinei taikai; ragina Komisiją, glaudžiai bendradarbiaujant su NATO, išnagrinėti sprendimus, kad ateityje būtų atgrasoma nuo tokių pažeidimų; atsižvelgdamas į tai, palankiai vertina tai, kad Komisija paskelbė ES Taikos išsaugojimo ir gynybos parengties veiksmų gaires iki 2030 m., įskaitant bepiločių orlaivių gynybos iniciatyvą; taip pat ragina sukurti ES institucijų ir atitinkamų Ukrainos partnerių bendradarbiavimo mechanizmą, kad būtų galima keistis geriausios praktikos pavyzdžiais kovojant hibridiniame kare ir su Rusijos informacinėmis operacijomis, tokiu būdu stiprinant abipusį atsparumą šių kintančių grėsmių akivaizdoje;

11. smerkia Rusijos agresiją už tai, kad ji destabilizuoja ES rytines kaimynines šalis, trukdo siekti taikos ir klestėjimo ir sukelia šalutinį poveikį Vakarų Balkanuose, kuris kelia grėsmę, kad bus sulėtintos reformos, ir kursto prieš Europą nukreiptus naratyvus; yra ypatingai sunerimęs dėl to, kad Vakarų Balkanuose veikianti su Kremliumi susijusi žiniasklaida nuo Rusijos agresijos karo pradžios suintensyvino savo veiklą, įskaitant agresyvų kišimąsi į rinkimų procesus ir informacijos erdvę, siekdama propaguoti prorusiškas nuotaikas ir kurstyti prieš Europą nukreiptą retoriką; ragina Komisiją nuosekliau reaguoti į prieš Europą nukreiptos retorikos naudojimą Vakarų Balkanuose, ypač Serbijoje, aktyviai bendradarbiaujant su regiono valstybėmis ir imantis ryžtingų veiksmų visuomenės atsparumui hibridinėms grėsmėms didinti; pabrėžia, kad kova su destabilizuojančia Rusijos įtaka yra labai svarbi stiprinant Sąjungos, kaip stabilumo, demokratijos ir gerovės garanto, vaidmenį;

12. primygtinai ragina Komisiją aktyviai remti tarptautinius teisingumo mechanizmus ir užtikrinti atskaitomybę už karo ir agresijos nusikaltimus; ragina ES ir jos valstybes nares remti specialiojo

tribunolo, kuris trauktų baudžiamojon atsakomybėn už Rusijos agresijos nusikaltimą prieš Ukrainą, įsteigimą; primena, kad TBT išdavė arešto orderį Vladimirui Putinui ir Rusijos vaikų teisių komisarei Mariai Lvovai-Belovai dėl jų vaidmens pagrobiant Ukrainos vaikus ir išvežant juos į Rusiją; pareiškia, kad remia visą TBT ir Tarptautinio Teisingumo Teismo veiklą vykdant baudžiamąjį persekiojimą už Ukrainos teritorijoje padarytus nusikaltimus; remia novatoriškus sprendimus, kuriais finansuojamos Ukrainos gynybos pastangos, taip pat jos išminavimas ir atstatymas naudojant įšaldytą Rusijos užsienio turtą, įskaitant Rusijos valstybės, Rusijos vietos valdžios institucijų, Rusijos valstybinių įmonių ir asmenų, įtrauktų į ES sankcijų sąrašą, turtą; ragina Komisiją pasiūlyti papildomą teisiškai ir finansiškai patikimą mechanizmą, o valstybes nares – dėl jo susitarti, kuris būtų vykdomas kaip reparacijų paskola ir kuriuo būtų sudarytos sąlygos naudoti šį įšaldytą turtą, taip Ukrainai suteikiant ilgesnės trukmės matomumą ir užtikrinant, kad jai Rusija galiausiai sumokėtų karo reparacijas arba lygiavertę sumą, kaip yra numatyta tarptautinėje teisėje; pabrėžia, kad Rusijos agresijos kainą turi sumokėti Rusija, o ne ES mokesčių mokėtojai; šiuo atžvilgiu palankiai vertina vykstančias ES ir G7 diskusijas siekiant išnagrinėti galimybę uždrausti jūrų transporto paslaugas visam Rusijos naftos eksportui kaip alternatyvą naftos kainos viršutinei ribai; tuo tarpu ragina ES ir valstybes nares užtikrinti, kad iki šiol priimti sankcijų paketai būtų veiksmingesni ir darytų didesnį poveikį, ir prireikus nedelsiant susitarti dėl naujų sankcijų paketų; taip pat ragina Komisiją ir valstybes nares panaikinti finansines spragas, kuriomis Rusija naudojasi siekdama išvengti sankcijų, ir taikyti papildomas ribojamąsias priemones ES nepriklausančioms valstybėms, kurios sudaro sąlygas Rusijos agresijos karui prieš Ukrainą, palengvindamos sankcijų apėjimą arba teikdamos tiesioginę karinę pagalbą; mano, kad sankcijos taip pat turėtų būti taikomos Europos įmonėms, kurios toliau vykdo draudžiamą verslą su Rusijos Federacija; ragina Tarybą, Komisiją ir EIVT pateikti Sąjungos masto Rusijos strategiją, kurioje būtų susietas atgrasymas, stabdymas, atskaitomybė ir parama demokratinėms alternatyvoms;

13. pakartoja, kad ES ir visos jos valstybės narės turi rodyti pavyzdį, kaip išlaikyti tarptautinės teisės viršenybę; pabrėžia, kad jos patikimumas ir gebėjimas apsaugoti savo piliečius bei gyvybiškai svarbius interesus priklauso nuo jos įsipareigojimo laikytis savo pamatinių principų, tokių kaip demokratija, teisinė valstybė ir žmogaus teisės, netaikant dvigubų standartų ar selektyvaus laikymosi; todėl ragina griežtai taikyti teisinės valstybės mechanizmą tais atvejais, kai šių principų nepaisoma;

14. ragina Komisiją ir Tarybą savo išorės santykiuose ir politikoje nuosekliai laikytis tarptautinės teisės ir ją propaguoti, taip pat imtis visų būtinų priemonių užtikrinti, kad visos valstybės visapusiškai jos laikytųsi, nedarant skirtumo dėl ekonominės ar karinės galios;

15. pabrėžia, kad reikia kovoti su nebaudžiamumu ir stiprinti

atskaitomybės pastangas visame pasaulyje, be kita ko, pasitelkiant TBT; reiškia didelį susirūpinimą dėl JAV sankcijų TBT, jo prokurorams, teisėjams ir personalui, nes tai yra rimtas išpuolis prieš tarptautinę teisingumo sistemą; ragina Komisiją skubiai pradėti taikyti Blokavimo statutą, o valstybes nares – dėti daugiau diplomatinių pastangų siekiant apsaugoti TBT kaip būtiną tarptautinės teisingumo sistemos kertinį akmenį;

16. palankiai vertina neseniai prisiimtą įsipareigojimą nutraukti karą Gazoje ir atkreipia dėmesį į JAV administracijos pasiūlytą ir JT Saugumo Tarybos rezoliucijoje Nr. 2803 patvirtintą 20 punktų taikos planą, kuris dabar turi būti visiškai įgyvendintas ir izoliuotas nuo bet kokių regioninių veikėjų bandymų jam pakenkti; palankiai vertina tai, kad paleisti visi grupuotės „Hamas“ laikyti Izraelio įkaitai ir atnaujintas humanitarinės pagalbos paskirstymas Gazoje; pabrėžia, kad nors planas yra labai svarbus pirmas žingsnis siekiant užbaigti konfliktą, vis dar yra keletas problemų, visų pirma susijusių su vykdymo užtikrinimu, valdymu, atskaitomybe ir pasitikėjimo išlaikymu; pabrėžia, kad visiškas grupuotės „Hamas“ nusiginklavimas, jos pašalinimas iš bet kokio valdymo Gazoje, Palestinos Administracijos reforma ir įgalėjimas bei Izraelio pajėgų išvedimas tebėra pagrindiniai bet kokių tolesnių veiksmų tikslai; ragina ES atlikti aktyvų vaidmenį taikos ir atstatymo formavimo procese glaudžiai bendradarbiaujant su pagrindiniais regioniniais subjektais; remia dedamas stabilizavimo pastangas Gazoje ir palankiai vertina tai, kad stiprinamos ES civilinės bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) misijos, EUBAM Rafah ir EUPOL COPPS; pakartoja, kad tikslas ir toliau turėtų būti derybomis pasiektas dviejų valstybių sambūviu pagrįstas sprendimas, atitinkantis tarptautinę teisę, nes tai vienintelis perspektyvus būdas siekti teisingos ir ilgalaikės taikos Artimuosiuose Rytuose, kad Izraelio ir Palestinos žmonės taikiai ir saugiai gyventų vieni šalia kitų;

17. su dideliu susirūpinimu atkreipia dėmesį į ilgalaikę ir sunkią humanitarinę padėtį Gazoje, įskaitant plačiai paplitusį maisto stygių ir badą; su dideliu susirūpinimu atkreipia dėmesį į nuolatines kliūtis, trukdančias teikti humanitarinę pagalbą, ir į Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai išreikštą susirūpinimą dėl pastarojo meto sprendimų išduoti licencijas, kuriais ribojamos Gazoje veikiančios humanitarinės organizacijos; ragina visas šalis sudaryti sąlygas greitai teikti humanitarinę pagalbą; pabrėžia, kad priemonės, kuriomis nepagrįstai ribojami humanitarinės pagalbos teikėjai, gali panaikinti būtiną humanitarinę pagalbą tuo metu, kai jos labai reikia; yra susirūpinęs dėl to, kad visos šalys laikosi tarptautinės teisės ir atitinkamų JT rezoliucijų, taip pat dėl besitęsiančių smurto ir teroristinių išpuolių ciklų Artimuosiuose Rytuose; primena visų šalių pareigą laikytis tarptautinės teisės ir atitinkamų JT rezoliucijų, įskaitant rezoliucijas, susijusias su civilių gyventojų, humanitarinės pagalbos darbuotojų ir žurnalistų apsauga;

18. pabrėžia, kad konfliktas Gazoje destabilizuoja ES pietines kaimynines šalis ir gali sukelti platesnį šalutinį poveikį Artimuosiuose Rytuose bei Šiaurės Afrikoje, įskaitant radikalizaciją, priverstinę migraciją ir išaugusią įtampą regione; pabrėžia, kad ši dinamika daro tiesioginį poveikį Europos saugumui ir migracijos valdymui;

19. išreiškia savo nepritarimą Izraelio vyriausybės sprendimui pripažinti Somalilandą nepriklausoma valstybe; dar kartą patvirtina, kad svarbu gerbti Somalio Federacinės Respublikos vienybę, suverenitetą ir teritorinį vientisumą vadovaujantis jos konstitucija, Afrikos vienybės organizacijos Chartija ir Jungtinių Tautų Chartija, nes tai itin svarbu siekiant taikos ir stabilumo visame Somalio pusiasalio regione;

20. mano, kad visame pasaulyje augantis antisemitizmas yra nepriimtinas brutalių ir beatodairiškų grupuotės „Hamas“ teroristinių išpuolių Izraelyje ir neproporcingai didelio masto Izraelio karinio atsako Palestinoje padarinys;

21. kuo griežčiausiai smerkia 2023 m. spalio 7 d. teroristinės organizacijos „Hamas“ įvykdytą teroristinį išpuolį prieš Izraelį;

22. dar kartą patvirtina ES įsipareigojimą palaikyti Izraelio valstybės egzistavimą, saugumą ir teisėtą teisę gintis, taip pat palestiniečių saugumą ir orumą; primena, kad Izraelio teisė į savigyną yra įtvirtinta ir ribojama tarptautinėje teisėje ir ja turi būti naudojamasi visapusiškai gerbiant tarptautinius teismus; susirūpinęs pažymi, kad karas Gazoje turėjo pražūtingų humanitarinių pasekmių ir sukėlė nepriimtinas kančias civiliams gyventojams, o padėtį ypač pablogino grupuotė „Hamas“, tyčia piktnaudžiaujanti civiline infrastruktūra ir Gazos civilius gyventojus naudojanti kaip gyvuosius skydus, įskaitant likusius Izraelio įkaitus; jaučia palengvėjimą, kad išlaisvinti visi gyvi įkaitai, ir ragina „Hamas“ perduoti paskutinio mirusio įkaito, kurį „Hamas“ tebelaiko, kūną jo šeimai; dar kartą patvirtina savo poziciją, pagal kurią reikalaujama visam laikui nutraukti ugnį, skubiai suteikti galimybę teikti humanitarinę pagalbą ir sukurti pagalbos koridorius; labai apgailestauja dėl to, kad ugnies nutraukimas Gazoje yra nestabilus ir dėl to žūsta pernelyg daug civilių gyventojų;

23. primena, kad ES ir Izraelio asociacijos susitarimo[14] 2 straipsnio laikymasis yra esminis partnerystės elementas, ir ragina Izraelio vyriausybę nuolat stebėti ir vertinti, kaip jis įgyvendinamas; primena, kad, atsižvelgdama į humanitarinę padėtį Gazoje, Komisijos pirmininkė 2025 m. rugsėjo 10 d. paskelbė pasiūlymų sustabdyti tam tikrų asociacijos susitarimo prekybos nuostatų taikymą ir paramą tikslinėms priemonėms prieš konkrečius Izraelio ministrus; atkreipia dėmesį į 2024 m. lapkričio 21 d. TBT išduotus arešto orderius;

---

[14] Europos ir Vidužemio jūros regiono šalių susitarimas, įsteigiantis asociaciją tarp Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Izraelio valstybės (OL L 147, 2000 6 21, p. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2000/384/oj).

pabrėžia, kad bet kurios tokios priemonės turėtų būti atidžiai apsvarstytos ir jų turėtų būti imamasi taip, kad būtų išsaugotas ES gebėjimas būti patikima partnere ir skatinti derybų dėl dviejų valstybių sambūviu pagrįsto sprendimo perspektyvas; mano, kad ES ir Izraelio asociacijos taryba tebėra esminis nuoširdaus dialogo forumas; dar kartą patvirtina, kad konstruktyvus bendradarbiavimas ir tvarus dialogas tebėra veiksmingiausios priemonės taikai, saugumui ir ilgalaikiam stabilumui regione skatinti; atkakliai ragina, kad Komisijos Artimųjų Rytų strategijoje, kurią planuojama parengti 2026 m., pagrindinis dėmesys būtų skiriamas konkrečioms dviejų valstybių sambūviu pagrįsto sprendimo įgyvendinimo veiksmų gairėms; apgailestauja dėl pasekmių ES įvaizdžiui pasaulyje, kurias lėmė vieningo atsako į katastrofišką padėtį Gazos Ruože stoka;

24. pabrėžia, kad siekiant tvarios taikos reikia užtikrinti patikimą politinį procesą, kuriuo būtų siekiama dviejų valstybių sambūviu pagrįsto sprendimo, paremto 1967 m. sienomis, numatant dvi suverenias, demokratines ir taikias kaimynines valstybes ir Jeruzalę kaip bendrą sostinę; ragina visas šalis atnaujinti pastangas siekiant pašalinti kliūtis šiam sprendimui; smerkia Izraelio gyvenviečių plėtrą Vakarų Krante, primindamas ilgalaikę ES poziciją, kad jos tebėra neteisėtos pagal tarptautinę teisę ir yra vienašalė priemonė, kenkianti pasitikėjimui ir derybų keliu pasiekiamo sprendimo perspektyvoms; palankiai vertina priimtas sankcijas ekstremistiniams Izraelio naujakuriams; pabrėžia Palestinos Administracijos, kaip pagrindinės ES partnerės Palestinoje, vaidmenį ir dar kartą patvirtina, kad bet koks būsimas valdymas Gazoje negali apimti teroristinių organizacijų dalyvavimo ir turi užtikrinti Gazos demilitarizavimą; pakartoja, kad nepritaria jokiam Gazos ar bet kurios kitos Palestinos teritorijos aneksijos planui ir masiniams priverstiniams perkėlimams;

25. atkakliai ragina Komisiją užtikrinti, kad ES lėšos nebūtų skiriamos bet kokių formų terorizmui ir (arba) religinei ir politinei radikalizacijai finansuoti ar būtų su tuo siejamos; pakartoja savo poziciją, kad visi ES lėšomis remiami mokykliniai vadovėliai ir mokyklinės priemonės turi atitikti UNESCO taikos, tolerancijos, sambūvio ir smurto netoleravimo standartus; yra susirūpinęs dėl antisemitizmo, neapykantą kurstančių kalbų, džihado skatinimo ir smurto kurstymo, kurių mokoma ES finansuojamuose Palestinos mokyklų vadovėliuose;

26. ragina Jungtines Tautas, Arabų Lygą, regioninius partnerius ir ES koordinuoti paramos teikėjų paramą, skirti griežtą finansavimo priežiūrą ir užtikrinti, kad teikiant atstatymo pagalbą būtų remiamos pilietinės institucijos ir veiksmingas valdymas; atsižvelgdamas į tai, reiškia didelį susirūpinimą dėl to, kad teroristinės grupuotės netinkamai naudoja Palestinos teritorijoms skirtą humanitarinę pagalbą; ragina stiprinti ES lėšų paskirstymo kontrolės mechanizmus;

27. pripažįsta kai kurių arabų valstybių, taip pat Izraelio pastangas

normalizuoti diplomatinius santykius pagal Abraomo susitarimus; ragina ES remti iniciatyvas, kuriomis siekiama sukurti plačią regioninę ir tarptautinę paramą geresnei arabų ir Izraelio santykių ateičiai;

28. pažymi, kad didelis Irano ir jo sąjungininkų susilpnėjimas – įskaitant B. al-Assado režimo žlugimą ir Teherano įgaliotinių, pvz., „Hezbollah“, „Hamas“, husių grupuotės ir kitų nereguliariųjų karinių pajėgų, pralaimėjimą – suteiktų viltį užtikrinti taiką ir toliau normalizuoti padėtį regione puoselėjant Abraomo susitarimų principus; yra labai susirūpinęs dėl didelės „Hezbollah“ paramos Rusijos karinėms operacijoms Ukrainoje ir jos koordinavimo su kitomis Irano remiamomis nereguliariosiomis grupuotėmis;

29. palankiai vertina teigiamus pokyčius Libane nuo 2025 m. pradžios, kurie atsispindi devintosios ES ir Libano asociacijos tarybos išvadose, visų pirma norą toliau remti Libano saugumo sektorių visapusiškai naudojantis ES priemonėmis, įskaitant Europos taikos priemonę ir programas pagal Kaimynystės, vystomojo ir tarptautinio bendradarbiavimo priemonę, ir išnagrinėti galimą būsimą bendradarbiavimą bendros saugumo ir gynybos politikos srityje; tebėra susirūpinęs dėl ginkluotų nereguliariųjų karinių pajėgų ir teroristinių organizacijų poveikio ir ypač apgailestauja dėl nepakankamos pažangos vykdant pažadėtą „Hezbollah“ ir kitų ginkluotų grupuočių nusiginklavimą, kuris yra būtina regiono stabilumo sąlyga; pakartoja, kad svarbu vykdyti plataus užmojo Vidužemio jūros regiono paktą ir veiksmingai jį įgyvendinti, teikiant Libanui pakankamą techninę ir finansinę paramą, daugiausia dėmesio skiriant pajėgumo stiprinimui, energetikos infrastruktūrai ir socialinei paramai; primygtinai ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąjį įgaliotinį užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisiją remti Libano vyriausybę vykdant reformų darbotvarkę ir planą atkurti ginklų monopolį; pakartoja, kad visapusiškai remia Libano suverenitetą, valstybės valdžią, teritorinį vientisumą, politinę nepriklausomybę ir stabilumą pagal JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1701;

30. palaiko Sirijos religiniu ir etiniu požiūriu įvairią visuomenę, kuri daugiau nei dešimtmetį kentėjo nuo Irano ir Rusijos remiamo B. Asado režimo ir teroristinių grupuočių; remia Sirijos vadovaujamą ir Sirijos atsakomybe vykdomą įtraukų politinį procesą, kuris apima teritorinį vientisumą, pereinamojo laikotarpio teisingumą ir susitaikymą; primygtinai ragina Sirijos valdžios institucijas intensyvinti pastangas įtraukti visas Sirijos visuomenės grupes į sprendimų priėmimo procesą, daryti pažangą įgyvendinant susitarimą su Sirijos demokratinėmis pajėgomis šiaurės rytuose ir toliau sudaryti sąlygas greitam, skaidriam ir nepriklausomam veiksmų, nukreiptų prieš religines ir etnines bendruomenes, tyrimui ir imtis visų būtinų veiksmų, kad būtų numalšintas sektantizmo įkvėptas religinis smurtas ir kovojama su nebaudžiamumu; atsižvelgdamas į tai, apgailestauja dėl nuolatinio religinių

bendruomenių, pvz., krikščionių, persekiojimo ir priverstinės migracijos, diskriminacijos ir išpuolių prieš jas, ir pakartoja, kad ES turi apsaugoti turtingą daugiakultūrį Sirijos tapatumą; pripažįsta, kad labai trūksta finansinių ir žmogiškųjų išteklių, reikalingų šalies atstatymui, ir remia ES sprendimą panaikinti sektorines sankcijas, suderintas su JAV ir Jungtine Karalyste, ir teikti ne tik humanitarinę pagalbą, bet ir paramą vystymuisi, kaip buvo paskelbta pirmojoje 2025 m. Briuselio konferencijos dėl Sirijos dalyje; palankiai vertina 2026 m. sausio 8 d. Komisijos pirmininkės Ursulos von der Leyen ir Europos Vadovų Tarybos pirmininko António Costa vizitą į Siriją, kuriuo siekiama stiprinti politinius ryšius ir ekonominį angažavimąsi; palankiai vertina 2026 m. sausio 6 d. Sirijos ir Izraelio susitarimą, kuriuo įsteigiamas specialus komunikacijos padalinys karinei deeskalacijai koordinuoti;

31. reiškia didelį susirūpinimą dėl vykstančių kovų tokiose vietovėse kaip Alepas ir šiaurės rytų Sirija, dėl kurių civiliai gyventojai toliau perkeliami ir žūsta daug žmonių, taip pat kyla rimtas pavojus saugumui, visų pirma dėl to, kad pabėgo „Da’esh“ kovotojai, sulaikyti šiaurės rytų Sirijoje; ragina tarptautinę koaliciją, įskaitant Jungtines Amerikos Valstijas, nedelsiant imtis visų būtinų priemonių šiai saugumo rizikai sumažinti;

32. patvirtina, kad daugiašalės organizacijos, įskaitant Jungtines Tautas, veikiančią Pasaulio prekybos organizaciją, Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizaciją, ir regioniniai forumai atlieka svarbų vaidmenį kaip nepakeičiamos konfliktų sprendimo ir pasaulinio valdymo platformos; įspėja, kad dėl nedaugiašalių formatų kyla rizika, kad bus vis labiau skaidomos pasaulinės taisyklės, todėl ES, glaudžiai bendradarbiaudama su bendraminčiais partneriais, turi teikti pirmenybę plačiai ir įtraukiai daugiašališkumo koncepcijai; ragina Komisiją ir Komisijos pirmininkės pavaduotoją ir vyriausiąją įgaliotinę imtis pasaulinės lyderystės ir inicijuoti daugiašales iniciatyvas; patvirtina savo įsipareigojimą tęsti visapusiškas reformas siekiant sustiprinti Jungtinių Tautų vaidmenį, veiksmingumą ir demokratinį atstovavimą;

33. ragina Komisijos pirmininkės pavaduotoją ir vyriausiąją įgaliotinę iš naujo įvertinti ES požiūrį į BRICS valstybių grupę ir jos partnerius bei parengti atskirą ES politiką BRICS+ atžvilgiu; pabrėžia, kad BRICS+ suteikia Rusijai būdą apeiti priemones, kuriomis siekiama politiškai izoliuoti šią valstybę, ir suteikia Kinijai galimybę toliau plėsti savo įtaką pasitelkiant infrastruktūros projektų finansavimo *modus operandi*;

34. ragina Komisijos pirmininkės pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę veikti nuosekliai ir, glaudžiai bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis, propaguoti veiksmingą ir tvirtą demokratinį naratyvą kaip atsaką į autokratinį spaudimą, kuriuo ketinama sužlugdyti piktnaudžiavimo valdžia kontrolę, sumažinti pilietinę erdvę ir menkinti žmogaus teises; ragina parengti Europos

demokratijos vertinimą, kuris leistų anksti nustatyti autoritarinių tendencijų požymius, taip pat veiksmų priemonių rinkinį, orientuotą į paramą demokratijai ir kovą su autoritariniais naratyvais, ypač atsižvelgiant į apgailestautiną JAV tarptautinio vystymosi agentūros (USAID) operacijų užbaigimą; atsižvelgdamas į tai, ragina daugiau investuoti į strateginę komunikaciją ir kovą su užsienio vykdomu manipuliavimu informacija ir kišimusi (FIMI); laikosi nuomonės, kad ES pastangos kovoti su šia grėsme turėtų būti grindžiamos jau turimomis EIVT sukauptomis ekspertinėmis žiniomis, ir ragina užtikrinti didesnį esamų ir būsimų ES reglamentų ir pastangų suderinamumą; ragina toliau stengtis visiškai įgyvendinti EIVT parengtą FIMI priemonių rinkinį; mano, kad ES turėtų aiškiai įvardyti skaitmeninę erdvę kaip veiksmų sritį ir pripažinti skaitmeninę diplomatiją strateginiu interesu;

35. griežtai smerkia tikslines sankcijas teisės aktų leidėjams, atsakingiems už Skaitmeninių paslaugų aktą[15] ir kitus skaitmeninius reglamentus, visų pirma buvusiam Komisijos nariui;

36. ragina kasmet atlikti strategines grėsmių taisyklėmis grindžiamai tarptautinei tvarkai peržiūras, kurias koordinuotų EIVT ir po kurių būtų imamasi aktyvių priemonių siekiant užkirsti kelią tolesniam daugiašalių taisyklių silpnėjimui;

Bendradarbiavimo, paremto mūsų bendrais interesais, puoselėjimas

37. dar kartą patvirtina, kad ES išorės veiksmams reikia patikimo vertybėmis grindžiamo įsipareigojimo; vis dėlto primygtinai tvirtina, kad nepakanka kliautis vien taisyklių galia ir principais; ragina ryžtingiau siekti ES strateginių tikslų, išnaudojant bendrais interesais paremtų partneryščių ir aljansų teikiamą potencialą; pabrėžia, kad norint sėkmingai išnaudoti partneryščių ir aljansų potencialą, be kita ko, ilguoju laikotarpiu, reikia užtikrinti vienodas sąlygas partneriams; pabrėžia, kad ES parama turėtų priklausyti nuo pagarbos pagrindiniams demokratiniams principams ir teisinei valstybei; atsižvelgdamas į tai, dar kartą patvirtina, kad dėl ES teisės aktų nesiderama su ES nepriklausančiomis valstybėmis;

38. ragina Komisijos pirmininkės pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ieškoti specialiai pritaikytų politikos priemonių, kuriomis būtų atsižvelgiama į valstybių narių ir šalių partnerių lūkesčius ir greitai įgyvendinami politiniai susitarimai, taip įtvirtinant ES kaip patikimo strateginio ramsčio reputaciją, ypač šiuo metu, kai plinta konfliktai ir jėgos panaudojimas vis dažniau tampa normalizuota

---

15 2022 m. spalio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2022/2065 dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2000/31/EB (Skaitmeninių paslaugų aktas) (OL L 277, 2022 10 27, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

priemone politiniams tikslams siekti;

39. pabrėžia, kad tvirta transatlantinė partnerystė su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis ir Kanada NATO formatu yra Europos saugumo architektūros pagrindas; atsižvelgdamas į tai, reiškia susirūpinimą dėl to, kad tam tikri naujosios JAV nacionalinio saugumo strategijos elementai labai trukdo tinkamai reaguoti į Rusijos keliamą grėsmę, visų pirma Europos, taigi ir JAV saugumui; be to, apgailestauja dėl klaidingo nacionalinės saugumo strategijos vertinimo, kad ES yra politinė sistema, įskaitant netinkamus ES valstybių narių vidaus politinės padėties aprašymus; dar kartą patvirtina ilgalaikę Parlamento paramą pagrindinėms ES demokratijos ir žmogaus teisių vertybėms; mano, kad pagal nacionalinę saugumo strategiją turi būti toliau stiprinama būtinybė Europai didinti savo strateginį savarankiškumą, mažinti priklausomybę ir įvairinti savo partnerystes;

40. apgailestauja dėl 2026 m. sausio 7 d. JAV prezidento sprendimo pasitraukti iš daugelio tarptautinių organizacijų, įskaitant daugelį JT organų, sustabdyti dalyvavimą jose arba nutraukti bendradarbiavimą su jomis; reiškia didelį susirūpinimą dėl to, kad toks žingsnis galėtų pakenkti JT sistemos finansiniam tvarumui, susilpninti daugiašalį bendradarbiavimą tuo metu, kai jo labiausiai reikia, ir įtvirtinti autoritarinius ir revizionistinius veikėjus, kurie istoriškai siekė išnaudoti bet kokį Vakarų valstybių pasitraukimą ar pasitraukimą iš tarptautinių organizacijų; ragina JAV administraciją apsvarstyti savo sprendimą ir dar kartą patvirtinti savo įsipareigojimą dėl JT ir daugiašalio bendradarbiavimo;

41. griežtai atmeta bet kokius bandymus pakenkti Danijos Karalystės, įskaitant Grenlandiją, suverenitetui ir teritoriniam vientisumui; atsižvelgdamas į tai primena, kad Grenlandija yra savarankiška Danijos Karalystės dalis ir turi įgaliojimus spręsti dėl savo ekonominės plėtros, tarptautinių partnerysčių ir žaliavų politikos; pakartoja, kad tik Grenlandijos gyventojai gali spręsti dėl savo ateities; kartu įspėja, kad tokiais politiniais procesais neturi būti naudojamasi kaip priemone ir jiems neturi daryti įtakos išorės subjektai; ypač atkreipia dėmesį į Kinijos strateginį interesą Arktyje ir jos naudojimąsi ekonominiu svertu siekiant įgyti politinę įtaką; atkreipia dėmesį į tai, kad JAV interesus lemia saugumo problemos, susijusios su kintančia strategine aplinka Arktyje, tačiau mano, kad 1951 m. Danijos Karalystės ir Jungtinių Amerikos Valstijų gynybos susitarimas suteikia daug galimybių padidinti JAV dalyvavimą Grenlandijoje; primena, kad Danija, įskaitant Grenlandiją, yra NATO narė, todėl jai visapusiškai taikomos aljanso kolektyvinės saugumo garantijos; palankiai vertina 2026 m. sausio 6 d. septynių Europos vadovų pareiškimą ir pabrėžia, kad saugumas Arktyje gali būti pasiektas tik kartu su NATO; ragina Komisiją ir Europos Vadovų Tarybą apibrėžti konkrečią paramą Grenlandijai ir Danijai, laikantis ES principų, tarptautinės teisės ir NATO chartijos;

42. apgailestauja dėl to, kad Jungtinės Valstijos šiuo metu laikosi labiau sandoriais grindžiamo požiūrio į užsienio politiką, kuriam būdingas sumažėjęs įsipareigojimas užtikrinti daugiašališkumą ir Europos saugumą; pabrėžia, jog svarbu, kad ES pasimokytų iš ES pažeidžiamumo ir imtųsi tinkamų priemonių ES lygmeniu, kad ateityje ji neatsidurtų tokioje padėtyje, kurioje galėtų patirti prievartą; mano, kad kaip niekad svarbu toliau bendradarbiauti su JAV kolegomis federaliniu ir valstijų lygmenimis, užtikrinant tvarų koordinavimą tokiose srityse kaip saugumas, technologijos ir ekonominis atsparumas, rodant vienybę ir įsipareigojimą laikytis bendros ES pozicijos; visapusiškai remia bendradarbiavimo stiprinimą vykdant ES ir JAV Transatlantinį teisės aktų leidėjų dialogą ir reguliariai rengiant ES ir JAV aukščiausiojo lygio susitikimus, kad būtų suteiktas aukščiausio lygio postūmis būsimam bendradarbiavimui; ragina stiprinti ES ir JAV dialogą saugumo ir gynybos klausimais, kurio potencialas vis dar neišnaudotas; primena, jog tam, kad būtų stipri transatlantinė partnerė, Europa turi pati užtikrinti savo gynybą ir saugumą; atsižvelgdamas į tai, pakartoja, kad ES ir jos valstybės narės turi nedelsdamos visapusiškai įgyvendinti strateginio savarankiškumo ir gynybos parengties koncepciją ir šiuo tikslu vykdyti kolektyvines ir gerai koordinuojamas investicijas į būtinus gynybos pajėgumus; pabrėžia, kad ES ir jos valstybės narės turi skubiai tapti patikimesnės ir savarankiškesnės saugumo, gynybos ir technologijų srityse, siekiant stiprinti NATO Europos ramstį;

43. patvirtina savo visišką ir tvirtą solidarumą su Grenlandija kaip Danijos Karalystės dalimi; smerkia vienašalių grasinimų prekybai ir ekonominio bauginimo naudojimą prieš Daniją ir kitas ES valstybes nares kaip prievartos formą, nesuderinamą su tarptautine teise ir pagrindiniais NATO sąjungininkių bendradarbiavimo principais; įspėja dėl bandymų pasinaudoti saugumo problemomis Arktyje siekiant daryti teritorinį ar politinį spaudimą, visapusiškai remia Danijos Karalystės, įskaitant Grenlandiją, poziciją, kad Grenlandija neparduodama; pabrėžia, kad Grenlandija neturi būti naudojama kaip priemonė Europos Sąjungai suskaldyti; ragina Sąjungą ryžtingai, kolektyviai ir ryžtingai reaguoti ir priešintis bet kokiems tokiems veiksmams;

44. palankiai vertina 2025 m. ES ir Kanados aukščiausiojo lygio susitikime pasirašytą ES ir Kanados saugumo ir gynybos partnerystės susitarimą kaip pirmąjį tokio pobūdžio susitarimą su partneriu Amerikoje; ragina sparčiai pradėti jį taikyti, įskaitant Kanados dalyvavimą bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) misijose ir operacijose; remia derybas dėl direktyvos, kuria būtų suteikta galimybė Kanados subjektams dalyvauti ES bendruose viešuosiuose pirkimuose pagal Europos saugumo veiksmų priemonę (SAFE);

45. palankiai vertina tvirtą ir konstruktyvią partnerystę su Jungtine Karalyste; palankiai vertina 2025 m. gegužės 19 d. Jungtinės

Karalystės ir ES bendrą pareiškimą po 2025 m. Jungtinės Karalystės ir ES aukščiausiojo lygio susitikimo, ypač visapusiškos saugumo ir gynybos partnerystės sukūrimą; ragina ją greitai ir visapusiškai įgyvendinti, be kita ko: reguliariai du kartus per metus vykdant strateginius užsienio ir saugumo dialogus ministrų lygmeniu tarp Jungtinės Karalystės užsienio reikalų ir gynybos sekretorių ir Komisijos pirmininko pavaduotojo ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio, siekiant koordinuoti atsaką į krizes ir suderinti strateginius prioritetus, ii) Jungtinei Karalystei dalyvaujant ES BSGP civilinio ir karinio krizių valdymo misijose, kai tai teisiškai įmanoma, iii) stiprinant bendradarbiavimą kibernetinio atsparumo, kovos su hibridinėmis grėsmėmis, ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos ir kovos su neteisėtu finansavimu srityse, iv) stiprinant sankcijų vykdymo užtikrinimo koordinavimą ir v) imantis bendrų veiksmų siekiant kovoti su Rusijos šešėliniu laivynu, taip pat palankiai vertina bendrą įsipareigojimą stiprinti bendradarbiavimą Vakarų Balkanuose, visų pirma, siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi Bendrojo pamatinio susitarimo dėl taikos Bosnijoje ir Hercegovinoje (angl. Dayton-Paris Peace Agreement) valdžios padalijimo principo; atkreipia dėmesį į politinį susitarimą dėl pagrindinių būsimo ES ir Jungtinės Karalystės susitarimo dėl Gibraltaro aspektų, apie kurį šalys paskelbė 2025 m. birželio 11 d.; laukia, kol bus paskelbtas visas teisinis tekstas, kad jį būtų galima išnagrinėti;

46. palankiai vertina glaudžius santykius su ES nepriklausančiomis Vakarų Europos šalimis ir jų tvirtą bendradarbiavimą su ES išorės veiksmų srityje; atsižvelgdamas į tai, palankiai vertina, kad baigtos derybos dėl plataus būsimų ES ir Šveicarijos santykių priemonių rinkinio ir kad jis laikinai taikomas sektoriuose, nes tai yra svarbus žingsnis skatinant ir stiprinant jau ir taip glaudžius santykius; ragina greitai ratifikuoti šį rinkinį; pabrėžia, kad svarbi gynybos ir saugumo partnerystė su Norvegija ir kad svarbu propaguoti tvirtesnius santykius su Norvegija, atsižvelgiant į itin svarbų šios šalies vaidmenį užtikrinant ES energetinį saugumą; ragina stiprinti bendradarbiavimą energetinio atsparumo ir tiekimo įvairinimo srityse, nes tai yra pagrindinės priemonės, padedančios didinti Sąjungos strateginį savarankiškumą; palankiai vertina didėjantį visuomenės pritarimą Islandijos stojimui į ES ir Islandijos valdžios institucijų pareikštą ketinimą iki 2027 m. surengti referendumą dėl stojimo į ES derybų atnaujinimo; tuo tarpu ragina aktyviai bendradarbiauti su Islandijos vyriausybe, siekiant didinti gynybos ir saugumo bendradarbiavimą ir propaguoti ES narystės privalumus; ragina sparčiai ratifikuoti ES asociacijos susitarimus su Andora ir San Marinu;

47. pabrėžia strateginę Vakarų Balkanų svarbą ir remia patikimą politinį ir saugumo srities bendradarbiavimą nuopelnais grindžiamame jų integracijos į ES kelyje; mano, kad Vakarų Balkanų, Ukrainos ir Moldovos ateitis yra ES, kaip to tikisi šių šalių gyventojai; smerkia Rusijos kišimąsi į ES šalių kandidačių, ypač Moldovos, demokratinius

procesus; atkreipia dėmesį į 2025 m. gruodžio 28 d. Kosove surengtų parlamento rinkimų rezultatus; ragina skubiai suformuoti naują Kosovo asamblėją ir vyriausybę, kad būtų galima imtis labai reikalingų su ES susijusių reformų, visų pirma dėl Vakarų Balkanų ekonomikos augimo plano, ir vykdyti įsipareigojimus, susijusius su Kosovo ir Serbijos santykių normalizavimu; palankiai vertina dalinai panaikintą ES priemonių taikymą Kosovui; pakartoja, kad stojimo į ES derybos su Serbija turėtų būti tęsiamos tik remiantis išmatuojama ir tvaria pagrindinių principų grupės pažanga, įskaitant visapusišką suderinimą su ES BUSP ir, visų pirma, sankcijomis prieš Rusiją; palankiai vertina sėkmingai atnaujintą ES ir jos partnerių Vakarų Balkanuose dialogą BUSP klausimais ir pabrėžia šių partneryščių svarbą taikai ir saugumui; primena, kad ES plėtra yra geostrateginė investicija į regioninį saugumą ir stabilumą, kuriai reikalingas tiek Sąjungos, tiek šalių kandidačių įsipareigojimas, ir atsižvelgdamas į tai ragina ES užtikrinti, kad plėtros procesas būtų labiau nuspėjamas ir politiškai matomas regiono piliečiams; mano, kad to siekiant ES turi išlaikyti plėtros pagreitį ir šalims kandidatėms teikti pakankamą techninę ir finansinę pagalbą bei nuoseklią politinę paramą jų kelyje į visateisę narystę; tačiau pabrėžia, kad reikia toliau gerinti teisinės valstybės sąlygas ir užtikrinti, kad visas ES finansavimas narystės siekiančioms šalims visiškai atitiktų pačios ES strateginius tikslus ir interesus; kartu pabrėžia, kad pažanga siekiant narystės ES yra pagrįsta nuopelnais ir priklauso nuo visapusiško tarptautinės teisės ir ES *acquis* laikymosi, taip pat nuo jų suderinimo su BUSP, įskaitant sankcijų taikymą ir ES vizų politiką; primena, kad plėtros procesas turėtų vykti lygiagrečiai su institucinėmis ir sprendimų priėmimo reformomis, kuriomis siekiama apsaugoti Sąjungos integracijos pajėgumą; primygtinai ragina ES šalis kandidates aktyviai remti tarptautinius teisingumo tribunolus ir mechanizmus, bendradarbiauti su jais ir užtikrinti, kad jie galėtų tinkamai atlikti savo darbą, vykdyti baudžiamąjį persekiojimą ir užtikrinti atsakomybę už karo nusikaltimus, nusikaltimus žmoniškumui, genocidą ir agresijos nusikaltimus, įvykdytus visame pasaulyje;

48. pabrėžia, kad vienas iš pagrindinių BUSP ir BSGP prioritetų, susijusių su Rytų partnerystės šalimis, turi būti tvirta parama jų suverenumui ir teritoriniam vientisumui tarptautiniu mastu pripažintų sienų ribose; ragina Rusijos Federaciją išvesti visas savo karines pajėgas iš Moldovos Respublikos Padnestrės regiono, Sakartvelo Abchazijos ir Cchinvalio / Pietų Osetijos regionų ir neteisėtai okupuotų Ukrainos dalių, visapusiškai laikantis tarptautinės teisės ir JT chartijos;

49. pakartoja, kad remia Europos politinę bendriją kaip diskusijų, dialogo ir bendradarbiavimo su Europos partneriais užsienio politikos ir saugumo iššūkių, su kuriais susiduriame, klausimais platformą, siekiant stiprinti Europos saugumą bei stabilumą ir vykdyti bendrais interesais grindžiamą bendradarbiavimą politikos ir saugumo srityse; ragina Parlamentą aktyviai dalyvauti apibrėžiant šios bendrijos veiklos sritį ir būsimą darbą; pabrėžia, kad, siekiant

šio formato sėkmės ir nuoseklumo ateityje, būtinas tam tikras suderinamumas demokratinių vertybių ir principų klausimais; pakartoja, kad Europos politinė bendrija jokiomis aplinkybėmis negali tapti dingstimi plėtros šalių stojimo į ES vėlavimui;

50. pabrėžia, kad Turkijos, kaip NATO narės, strateginis vaidmuo ir jos bendradarbiavimas su ES, ypač prisidedant prie ES krizių valdymo misijų ir operacijų, yra labai svarbūs Europos stabilumui ir saugumui; pakartoja, kad svarbu laipsniškai ir proporcingai plėtoti bendradarbiavimu grindžiamus ir abipusiai naudingus santykius su Turkija pasiliekant galimybę nebetęsti proceso, griežtai laikantis sąlygos, kad turi būti gerbiama teisinė valstybė, pagrindinės teisės, tarptautinė teisė ir geri kaimyniniai santykiai; atsižvelgdamas į tai apgailestauja, kad Turkija ir toliau ginčija vienos ES valstybės narės suverenitetą, ir pabrėžia, kad Turkija deda nepakankamas pastangas derindama savo politiką su ES BUSP; pakartoja savo nuomonę, kad Turkijos ir Libijos susitarimo memorandumas dėl jurisdikcijos jūroje ribų nustatymo Vidužemio jūroje pažeidžia trečiųjų valstybių suverenias teises, neatitinka JT jūrų teisės konvencijos ir negali turėti jokių teisinių pasekmių trečiosioms valstybėms; atsižvelgdamas į tai, primena, kad Turkija ir Libija pasirašė susitarimo memorandumą dėl visapusiško saugumo srities ir karinio bendradarbiavimo ir jūrų sienos nustatymo bei juo rėmėsi; be to, apgailestauja dėl Turkijos atsisakymo pripažinti grupuotę „Hamas“ teroristine organizacija; taip pat pabrėžia, kad Turkijos kandidatūra tapti BRICS+ valstybe nesuderinama su ES BUSP; ragina Turkiją visiškai prisiderinti prie ES sankcijų Rusijai; be to, reiškia susirūpinimą dėl pagrindinių laisvių padėties ir demokratijos regreso Turkijoje; primygtinai ragina nedelsiant paleisti opozicijos lyderį Ekremą Imamoğlu, Selahattiną Demirtaşą, Osmaną Kavalą ir visus kitus politinius kalinius ir ragina nutraukti nuolatinį politinės opozicijos, žiniasklaidos darbuotojų ir pilietinės visuomenės atstovų puolimą ir teisminį priekabiavimą prie jų; remia Turkijos ir Armėnijos santykių normalizavimą siekiant susitaikymo ir gerų kaimyninių santykių, regioninio stabilumo ir saugumo, taip pat socialinio ir ekonominio vystymosi, ir palankiai vertina iki šiol padarytą pažangą;

51. reiškia didelį susirūpinimą dėl to, kad Turkija ir toliau grasina Graikijai *casus belli*, ir smerkia tai, kad Turkijos karinės pajėgos neteisėtai okupavo dalį Kipro Respublikos teritorijos; apgailestauja, kad Turkija neįgyvendino įsipareigojimų, prisiimtų ES atžvilgiu pagal 2005 m. spalio mėn. derybų programą; primena, kad visapusiškas Kopenhagos kriterijų laikymasis ir santykių normalizavimas su visomis ES valstybėmis narėmis, įskaitant Kipro Respubliką, yra būtina stojimo proceso dalis; mano, kad dėl to, kas išdėstyta pirmiau, dabartinėmis aplinkybėmis Turkijos stojimo į ES procesas negali būti atnaujintas;

52. ragina skubiai atnaujinti derybas dėl Kipro klausimo sprendimo pagal JT sutartą sistemą ir primygtinai ragina nesiimti jokių vienašalių veiksmų, kurie būtų nesuderinami su taikiu sprendimu; ragina paisyti

buferinės zonos statuso ir JT taikos palaikymo pajėgų Kipre įgaliojimų; atkreipia dėmesį į tai, kad Komisija paskyrė Johannesą Hahną specialiuoju pasiuntiniu Kiprui, pabrėždama ES įsipareigojimą siekti visapusiško sprendimo sutartu pagrindu ir jos pasirengimą prisidėti prie susitarimo proceso JT sistemoje;

53. atkreipia dėmesį į tai, kad Rytų partnerystė (RP) įžengė į naują geopolitinį etapą, kai vieni partneriai siekia narystės, kiti siekia individualizuoto bendradarbiavimo, o Rusijos agresija sugriauna ankstesnę regiono pusiausvyrą; kadangi dėl to ES turi iš naujo apibrėžti Rytų partnerystės strateginį tikslą, grindžiamą atsparumu, demokratiniais pokyčiais ir saugumu; pripažįsta EURONEST parlamentinę asamblėją kaip Rytų partnerystės parlamentinį aspektą; ragina Tarybą, EIVT ir Komisiją įtraukti EURONEST parlamentinės asamblėjos svarstymus į politikos planavimą;

54. palankiai vertina ES ilgalaikį strateginį požiūrį į Juodąją jūrą ir jos junglumo darbotvarkę kaip regiono klestėjimo pagrindą, sujungiant Europą su Pietų Kaukazu ir Centrine Azija; ragina greitai ir veiksmingai įgyvendinti strategiją glaudžiai bendradarbiaujant su šalimis partnerėmis, atsižvelgiant į tai, kad žmogaus teisių ir teisinės valstybės skatinimas turi išlikti pagrindiniu ES veiklos regione aspektu; pabrėžia, kad strategiškai svarbu užbaigti pagrindinius infrastruktūros projektus atsižvelgiant į išplėstinius transeuropinius tinklus; pabrėžia EURONEST parlamentinės asamblėjos vaidmenį šioje srityje;

55. pabrėžia strateginę Pietų Kaukazo svarbą ir primygtinai ragina ES parengti ilgalaikę viziją dėl savo bendradarbiavimo su šiuo regionu;

56. smerkia partijos „Sakartvelo svajonė“ autoritarines tendencijas ir posūkį link Rusijos interesų, nepaisant ilgalaikės Rusijos vykdomos Abchazijos ir Cchinvalio regiono (Pietų Osetija) okupacijos; nepripažįsta parlamento rinkimų ir mano, kad Sakartvelas yra valstybė, kurią užvaldė neteisėtas partijos „Sakartvelo svajonė“ režimas; ragina Sakartvelo parlamentą panaikinti įstatymus dėl „užsienio valstybių įtakos“ ir „šeimos vertybių“; ragina nedelsiant nutraukti politiškai motyvuotą politinės opozicijos, pilietinės visuomenės ir nepriklausomos žiniasklaidos persekiojimą ir besąlygiškai paleisti visus politinius kalinius; primygtinai ragina ES pagaliau tinkamai ir ryžtingai reaguoti į šią demokratijos krizę šalyje kandidatėje, panaudojant visas turimas priemones, ir pakartoja savo ne kartą išsakytą raginimą ES ir jos valstybėms narėms taikyti tikslines sankcijas partijos „Sakartvelo svajonė“ lyderiams, pareigūnams, atsakingiems už demokratijos regresą ir grėsmę politiniam pliuralizmui, ir prieš asmenis, propaguojančius Rusijos remiamus naratyvus ir prievartą politiniame procese; primygtinai ragina Sakartvelą sugrįžti į europinį kelią, atitinkantį aiškų jos gyventojų pasirinkimą; primena, kad Sakartvelas taip pat turėtų laikytis BUSP principų, įskaitant sankcijų Rusijai laikymąsi;

57. remia 2025 m. rugpjūčio mėn. Armėnijos ir Azerbaidžano taikos susitarimą ir ragina jį sąžiningai įgyvendinti, visapusiškai gerbiant Armėnijos teritorinį vientisumą, taip pat ragina oficialiai patvirtinti ir ratifikuoti susijusią taikos sutartį, pradedant nuo Azerbaidžano pasitraukimo iš Armėnijos okupuotos teritorijos; ragina ES toliau konstruktyviai dalyvauti dar labiau normalizuojant dvišalius Armėnijos ir Azerbaidžano santykius; pakartoja savo raginimą Azerbaidžano valdžios institucijoms nedelsiant ir besąlygiškai paleisti visus 23 armėnų įkaitus, sulaikytus po išpuolio prieš Kalnų Karabacho regioną; pakartoja savo raginimą atlikti nepriklausomus Azerbaidžano pajėgų Kalnų Karabache įvykdytų pažeidimų tyrimus ir ragina Azerbaidžano valdžios institucijas sudaryti sąlygas Armėnijos gyventojams saugiai grįžti į Kalnų Karabachą, iš tikrųjų vesti išsamų ir skaidrų dialogą su jais, suteikti jiems tvirtas garantijas dėl teisių apsaugos; reikalauja gerbti Armėnijos teritorinį vientisumą ir skatina pereinamojo laikotarpio teisingumą, taip pat tvarius grąžinimo procesus; apgailestauja dėl tolesnio žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių padėties blogėjimo Azerbaidžane;

58. palankiai vertina teigiamą ES ir Armėnijos dvišalių santykių postūmį, kurį tvirtai remia Jerevano valdžios institucijos; ragina Komisiją ir valstybes nares aktyviai remti Armėnijos troškimą stiprinti bendradarbiavimą su ES; reiškia stiprią paramą Europos Sąjungos misijos Armėnijoje (EUMA) veiklai ir pabrėžia svarbų jos vaidmenį; ragina EUMA toliau atidžiai stebėti besikeičiančią saugumo padėtį vietoje, teikti skaidrias ataskaitas Parlamentui ir aktyviai prisidėti prie pastangų išspręsti konfliktą; palankiai vertina EUMA įgaliojimų pratęsimą ir jos darbuotojų skaičiaus padidinimą; ragina Tarybą, EIVT ir Komisiją išnagrinėti kitus būdus, kaip remti Armėniją, visų pirma, demokratijos atsparumo srityje, bet ne tik joje;

59. reiškia susirūpinimą dėl Rusijos ir Kinijos Vidurinėje Azijoje daromo spaudimo ir pabrėžia, kad reikia skubiai didinti ES politinę ir ekonominę veiklą regione; palankiai vertina 2025 m. balandžio mėn. pirmojo ES ir Vidurinės Azijos aukščiausiojo lygio susitikimo rezultatus, be kita ko, siekiant pagerinti žmogaus teisių padėtį regione; atkreipia dėmesį į tai, kad Vidurinės Azijos valstybės dvejoja dėl paramos Rusijos agresijos karui, atsižvelgdamos į karo poveikį regionui; ragina Vidurinės Azijos valstybių, ypač Kazachstano, Kirgizijos ir Uzbekistano, valdžios institucijas glaudžiai bendradarbiauti su ES, ypač su jos pasiuntiniu sankcijų klausimams; akcentuoja ES interesą stiprinti ekonominius santykius, intensyvinti politinius ryšius ir bendradarbiavimą energetikos infrastruktūros srityje su Vidurinės Azijos šalimis, iš dalies siekiant spręsti sankcijų Rusijai ir Baltarusijai apėjimo problemą; ragina Komisiją ir valstybes nares toliau skatinti politines ir ekonomines reformas ir darnų vystymąsi, taip pat stiprinti teisinę valstybę, demokratiją, gerą valdymą ir pagarbą žmogaus teisėms;

60. pabrėžia, kad reikia veiksmingai įgyvendinti ES strategiją dėl Persijos įlankos, sudarant specialiai pritaikytas daugiašales

partnerystes su Persijos įlankos bendradarbiavimo taryba (GCC) ir kiekviena regiono šalimi; pabrėžia, kad vykdant tvirtesnį bendradarbiavimą prioritetą reikėtų teikti migracijai, skaitmeninei transformacijai, moksliniams tyrimams ir inovacijoms, žaliajai pertvarkai, energetikai, saugumui ir kovai su terorizmu; palankiai vertina sėkmingą pirmojo ES ir GCC aukščiausiojo lygio susitikimo užbaigimą kaip lemiamą momentą siekiant pažangos visapusiškos partnerystės srityje; palankiai vertina didėjantį Persijos įlankos šalių diplomatinį vaidmenį prisidedant prie tarptautinio stabilumo ir tarpininkavimo sprendžiant konfliktus;

61. apgailestauja, kad, praėjus 30 metų nuo vadinamojo Barselonos proceso pradžios, nėra pavykę sukurti bendros klestėjimo, stabilumo ir laisvės erdvės su Vidužemio jūros regiono šalimis; pripažįsta strateginę intensyvesnio dialogo su Vidužemio jūros regiono šalimis svarbą siekiant pagerinti žmogaus teises ir demokratinius standartus, taip pat atsižvelgiant į jų vaidmenį įvairinant Sąjungos energijos tiekimą ir valdant migracijos srautus iš kilmės ar tranzito šalių; pritaria naujajam Vidužemio jūros regiono paktui – visapusiškam pagrindui siekiant paspartinti saugesnį, stabilesnį ir klestintį Vidužemio jūros regioną; ragina nuolat bendradarbiauti, tikslingai investuoti ir teikti techninę pagalbą siekiant spręsti bendras problemas, pvz., migracijos, klimato kaitos ir grėsmių saugumui; be to, pabrėžia vaidmenį, kurį Vidužemio jūros šalių sąjunga gali atlikti kaip Europos šalių ir Vidužemio jūros pakrantės šalių bendradarbiavimo programų stiprinimo forumas;

62. smerkia Irano destabilizuojantį vaidmenį Artimuosiuose Rytuose, ypač jo karinę paramą įvairiems nevalstybiniams subjektams, pavyzdžiui, „Hamas“ ir „Hezbollah“, taip pat Houthi grupuotei, kuris kenkia regiono saugumui; pakartoja savo raginimą Tarybai Islamo revoliucijos gvardiją pripažinti teroristine organizacija ir ES sankcijas taikyti visiems jos nariams, taip pat visiems už žmogaus teisių pažeidimus Irane atsakingiems asmenims; reiškia tvirtą solidarumą su Irano žmonėmis jiems toliau siekiant užtikrinti pagrindines teises ir laisves; smerkia sistemingą ir neproporcingą Irano saugumo pajėgų jėgos naudojimą prieš taikius demonstrantus, dėl kurio žuvo ir buvo sunkiai sužeisti žmonės; smerkia Irano režimo bandymus cenzūruoti protestus nutraukiant prieigą prie interneto ir telefono tinklų visoje šalyje; ragina Irano valdžios institucijas nedelsiant nutraukti smurtą prieš taikius susirinkimus ir visapusiškai gerbti teises į saviraiškos ir taikių susirinkimų laisvę; griežtai prieštarauja Irano įkaitų diplomatijai ir reikalauja, kad visi Irane sulaikyti ES piliečiai būtų paleisti ir jiems būtų leista išvykti iš šalies; reiškia didelį susirūpinimą dėl Irano branduolinės programos vystymo neturint jokio patikimo civiliniais tikslais paremto pagrindo; atkreipia dėmesį į tai, kad Teherano režimas aiškiai atmetė galimybę atgaivinti Bendrą visapusišką veiksmų planą (BVVP) ir atsisakė bendradarbiauti ginče su Tarptautine atominės energijos agentūra; apgailestauja dėl to, kad šiuo metu nėra nei strategijos, kuria vadovaujantis būtų siekiama įtikinti Iraną nekurti karinių

branduolinių pajėgumų, nei veiksmų plano, skirto tam atvejui, jei Iranas taptų valstybe, turinčia branduolinį ginklą; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę pateikti persvarstytą strategiją dėl Irano, kuria būtų pasirengta visiems įvykiams; pritaria visų anksčiau panaikintų JT ir ES su branduoline veikla susijusių sankcijų ir apribojimų Iranui atnaujinimui dėl to, kad jis nesilaiko savo įsipareigojimų pagal BVVP, ir reikalauja nedelsiant imtis ryžtingų veiksmų, atsižvelgiant į režimo įsigalėjusias, sistemingas ir brutalias represijas prieš Irano žmones, įskaitant masinius savavališkus politinių disidentų sulaikymus, kankinimus ir egzekucijas; kuo griežčiausiai smerkia režimo atnaujintą ir eskaluojamą smurto prieš protestuotojus kampaniją, kurios metu žuvo tūkstančiai protestuotojų, be kita ko, tyčia naudojant kovinius šaudmenis ir vykdant valstybės sankcionuotas egzekucijas bei veiksmus, kurie pagal tarptautinę teisę prilygsta nusikaltimams žmoniškumui, o režimas ir toliau nesuteikia pagrindinių laisvių gyventojams, kurie primygtinai reikalauja orumo, laisvės ir teisės gyventi laisvoje ir demokratinėje šalyje;

63. griežtai smerkia destabilizuojančius Houthi grupuotės išpuolius prieš komercinius bei karinius laivus, plaukiančius per Raudonąją jūrą; pabrėžia, kad dėl to labai sutriko pasaulinė prekyba, nes laivybos bendrovės didžiąją dalį Raudonąja jūra vykstančio laivų eismo priverstos nukreipti pro pietinį Afrikos pakraštį; ragina imtis kolektyvinių veiksmų ir skatina aktyvesnį ES dalyvavimą ir tarptautinį bendradarbiavimą; primygtinai ragina nuolat dėti pastangas siekiant užtikrinti laivybos laisvę viename iš svarbiausių pasaulio vandens kelių; ragina nedelsiant nutraukti šiuos neteisėtus išpuolius;

64. pabrėžia, kad svarbu nuolat teikti ir didinti ES paramą Afganistano žmonėms, ypač moterims ir mergaitėms, bei visiems tiems, kurių teises nuolat pažeidžia Talibanas; primygtinai ragina išlaikyti griežtai sąlyginį bendradarbiavimą su Talibanu, remiantis penkiais Tarybos nustatytais kriterijais ir JT specialiojo pranešėjo rekomendacijomis;

65. pakartoja, kad taikus, stabilus ir taisyklėmis grindžiamas Indijos ir Ramiojo vandenynų regionas yra gyvybiškai svarbus Europos interesas ne tik regioninio saugumo, bet ir pasaulinių prekybos maršrutų apsaugos, laisvos laivybos apsaugos ir atsparumo ekonominiam spaudimui užtikrinimo požiūriu; yra susirūpinęs dėl to, kad intensyvėjanti galingų regiono valstybių, ypač Jungtinių Valstijų ir Kinijos, konkurencija vis labiau riboja ES galimybes įgyvendinti savo darbotvarkę, kuria siekiama skatinti daugiašališkumą ir bendradarbiavimu grindžiamus sprendimus regione; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad Azijos ir Europos susitikimas vis dar labai stringa dėl geopolitinės įtampos su Rusija; šiuo tikslu ragina glaudžiau koordinuoti veiksmus užsienio, saugumo ir gynybos politikos srityje su bendraminčiais partneriais, visų pirma Australija, Naująja Zelandija, Pietų Korėja, Japonija, Taivanu ir Pietryčių Azijos valstybių asociacijos (ASEAN) valstybėmis narėmis; dar kartą patvirtina, kad

Taivano sąsiauris yra tarptautiniai vandenys, ir remia Europos demokratinių valstybių bei jų bendraminčių partnerių teisę į laisvą laivybą, pabrėždamas, kad taika ir stabilumas Taivano sąsiauryje yra būtini pasauliniam saugumui ir gerovei užtikrinti;

66. atsižvelgdamas į tai, primena strateginę ES ir Japonijos partnerystę, kuri turėtų tapti vaisingų dvišalių santykių pavyzdžiu, kaip veiksmingai formuoti politiką daugiašaliuose forumuose; palankiai vertina 2025 m. sausio 1 d. įsigaliojusį ES ir Japonijos strateginės partnerystės susitarimą (SPS), kuriuo papildomas esamas ekonominės partnerystės susitarimas, ir ragina įgyvendinti SPA nuostatas dėl glaudesnio bendradarbiavimo saugumo ir gynybos srityje, įskaitant reguliaraus Japonijos ir ES saugumo ir gynybos dialogo pradžią, bendradarbiavimą su pramone susijusiais gynybos klausimais, abipusio dalyvavimo gynybos iniciatyvose galimybių tyrimą ir tęsiamus darbus dėl susitarimo dėl informacijos saugumo; palankiai vertina bendradarbiavimo intensyvinimą tokiose srityse kaip jūrų saugumas, kibernetinis saugumas, kosmosas ir ginklų neplatinimas, taip pat konkrečią bendrą veiklą pagal skaitmeninę partnerystę ir dialogą energetikos klausimais;

67. pripažįsta strateginę Pietų Korėjos, kaip svarbios demokratinės partnerės Rytų Azijoje, su kuria ES yra užmezgusi visapusišką partnerystę, apimančią politinį dialogą, prekybą ir bendradarbiavimą saugumo srityje, svarbą; primena, kad ES ir Pietų Korėjos laisvosios prekybos susitarimas, pirmasis tokio pobūdžio susitarimas su Azijos partneriu, žymiai sustiprino ekonominę integraciją, o nuolatinis bendradarbiavimas apima ginklų neplatinimą, kibernetinį saugumą, kovą su terorizmu ir krizių valdymą; pabrėžia lemiamą Pietų Korėjos vaidmenį užtikrinant regioninį stabilumą, ypač sprendžiant saugumo problemas Korėjos pusiasalyje, ir ragina stiprinti veiksmų koordinavimą daugiašaliuose forumuose, siekiant palaikyti taiką, atgrasyti nuo provokacijų ir skatinti branduolinio ginklo atsisakymą; atsižvelgdamas į tai palankiai vertina saugumo ir gynybos partnerystės sukūrimą; pabrėžia, kad partnerystė suteikia struktūrizuotą pagrindą dialogui ir bendradarbiavimui visais saugumo ir gynybos klausimais, įskaitant kasmetinius ministrų lygio strateginius dialogus; remia siekį stiprinti praktinį bendradarbiavimą tokiose srityse kaip jūrų saugumas, remiantis bendromis operacijomis, įskaitant organizaciją ATALANTA, ir ieškant naujų galimybių bendradarbiauti pagal ES koordinuoto jūrinio buvimo iniciatyvą; galiausiai pabrėžia, kad šios saugumo ir gynybos partnerystės institucionalizavimas sustiprina Pietų Korėjos, kaip vienos iš svarbiausių ES partnerių Indijos ir Ramiojo vandenyno regione, pozicijas ir sudaro tvirtą pagrindą ilgalaikiams bendriems veiksmams, kuriais siekiama atremti bendrus geopolitinius iššūkius;

68. pabrėžia, kad svarbu stiprinti ryšius su Naująja Zelandija, ilgamete partnere, kuri turi daug politinių, kultūrinių ir normatyvinių panašumų su ES; atkreipia dėmesį, kad Naujoji Zelandija nuosekliai rodo lyderystę daugiašalėje diplomatijoje, branduolinio ginklo

nusiginklavimo ir klimato politikos veiksmų srityse, todėl ji yra nepakeičiama sąjungininkė siekiant bendrų pasaulinių tikslų; palankiai vertina ES ir Naujosios Zelandijos laisvosios prekybos susitarimo sudarymą kaip svarbų žingsnį stiprinant ekonominį bendradarbiavimą, taip pat pripažįsta galimybes plėsti bendrą darbą saugumo ir junglumo srityse;

69. pabrėžia, kad svarbu stiprinti strateginį bendradarbiavimą su Australija, kuri yra bendramintė partnerė, pritarianti ES įsipareigojimams demokratijos, žmogaus teisių, tarptautinės teisės ir taisyklėmis grindžiamos pasaulinės tvarkos srityse; pabrėžia, kad dėl Australijos geografinės padėties ir aktyvaus vaidmens regiono saugumo srityje ji tampa pagrindine veikėja užtikrinant stabilumą Indijos ir Ramiojo vandenyno regione; atsižvelgdamas į tai palankiai vertina Europos Vadovų Tarybos pirmininko António Costos, Komisijos pirmininkės Ursulos von der Leyen ir Australijos ministro pirmininko Anthony Albanese G7 vadovų susitikime Albertoje paskelbtą sprendimą pradėti derybas dėl saugumo ir gynybos partnerystės; pabrėžia, kad ši iniciatyva atspindi vis didesnį Europos ir Indijos ir Ramiojo vandenyno regiono saugumo tarpusavio sąsajų pripažinimą ir suteikia galimybę plėsti bendrus veiksmus sprendžiant pasaulines saugumo problemas; pabrėžia, kad šios derybos, kartu su atnaujintu įsipareigojimu sudaryti Australijos ir ES laisvosios prekybos susitarimą, rodo stiprų dvišalių santykių pagreitį, stiprinantį ne tik ekonominius ir technologinius ryšius, bet ir kolektyvinį atsparumą bei strateginį pasitikėjimą;

70. atkreipia dėmesį į padidėjusią politinę ir geostrateginę Okeanijos šalių, taip pat tokių organizacijų kaip Ramiojo vandenyno salų forumas, svarbą; primena, kad, nors Ramiojo vandenyno regiono šalys yra vienos iš labiausiai pažeidžiamų pasaulinių iššūkių ir geopolitinio spaudimo, jos atlieka pagrindinį vaidmenį skatinant daugiašališkumą ir išlieka svarbiausiomis partnerėmis taisyklėmis grindžiamoje tarptautinėje tvarkoje; ragina ES ir jos valstybes nares stiprinti diplomatinius ryšius su šiuo regionu, jei įmanoma, glaudžiai bendradarbiaujant su Australija ir Naująja Zelandija;

71. mano, kad ES ir Kinijos santykiai bus lemiamas veiksnys būsimai ES ekonominei gerovei ir tarptautiniam saugumui; atsižvelgdamas į tai, mano, kad spartėjanti Kinijos militarizacija, didėjantis karinių pajėgų buvimas ir agresyvus elgesys Pietų Kinijos jūroje ir nepagrįstos karinės provokacijos prieš kaimynines šalis, taip pat karinės ir politinės partnerystės su Rusija, Šiaurės Korėja ir Iranu yra pagrindinis XXI amžiaus geopolitinis iššūkis; reiškia susirūpinimą dėl galimo Kinijos užsienio politikos pokyčio nuo tvirtai ryžtingos prie atvirai agresyvios politikos;

72. apgailestauja dėl Rusijos ir Kinijos vadinamosios „neribotos partnerystės“, visų pirma dėl atnaujinto įsipareigojimo stiprinti karinius ryšius ir toliau remti Rusijos karo mašiną, be kita ko, eksportuojant dvejopo naudojimo produktus;

73. pakartoja ES įsipareigojimą laikytis „vienos Kinijos“ politikos, kaip vieno iš ES ir Kinijos santykių principų; smerkia Kinijos bauginimus ir keliamą grėsmę taikai ir stabilumui Taivano sąsiauryje ir aplinkiniuose tarptautiniuose vandenyse, įskaitant didelio masto oro ir jūrų manevrus, pavyzdžiui, „Teisingumo misiją 2025“ (angl. Justice Mission 2025) ir 2025 m. balandžio mėn. pratybas „Strait Thunder–2025A“, kurios kelia grėsmę stabilumui regione; ragina ES ir jos valstybes nares, siunčiant aiškius ir nuoseklius įspėjimus, užtikrinti, kad tebesitęsiantys bandymai vienašališkai pakeisti status quo Taivano sąsiauryje, ypač naudojant jėgą ar prievartą, nebus toleruojami ir jų kaina bus didelė; pabrėžia, kad Taivanas yra svarbus ES demokratinis partneris Indijos ir Ramiojo vandenynų regione, ir primygtinai ragina ES ir jos valstybes nares glaudžiau bendradarbiauti su Taivanu, kad būtų toliau stiprinami ekonominiai, prekybos ir investicijų ryšiai; be to, ragina ES ir Taivano atitinkamus pareigūnus reguliariai keistis informacija svarbiais saugumo klausimais; ragina ES ir jos valstybes nares remti tikslingą Taivano dalyvavimą daugiašalėse organizacijose, pavyzdžiui, Pasaulio sveikatos organizacijoje, Tarptautinėje civilinės aviacijos organizacijoje ir Jungtinių Tautų bendrojoje klimato kaitos konvencijoje; primena, kad Baltojoje knygoje dėl Europos gynybos ateities 2030 m. išreiškiamas susirūpinimas dėl Kinijos prievartos prieš Taivaną, kurią ji vykdo stiprindama politines, ekonomines, karines, kibernetines ir kognityvines priemones; pabrėžia, kad Kinijos teritorinės pretenzijos į Taivaną nesuderinamos su tarptautine teise, kad nė viena šalis nėra pavaldi kitai šaliai ir kad tik demokratiškai išrinkta Taivano vyriausybė gali atstovauti Taivano žmonėms; nepritaria tam, kad Kinijos Liaudies Respublika nuolat iškraipo JT rezoliuciją Nr. 2758 ir visaip blokuoja Taivano dalyvavimą daugiašalėse organizacijose;

74. smerkia vyriausybės vadovaujamą priverčiamojo darbo sistemą ir nuolatinius žmogaus teisių pažeidimus, visų pirma sistemingas prieš uigūrus Sindziango provincijoje nukreiptas represijas; susirūpinęs atkreipia dėmesį į intensyvų susidorojimą su etninėmis mažumomis Tibete, Honkonge ir Makao ir tarpvalstybines represijas prieš Kinijos disidentus; ragina Kiniją laikytis visų privalomų Tarptautinės darbo organizacijos konvencijų;

75. pakartoja, kad griežtai smerkia tai, kad Kinija pažeidžia savo tarptautinius įsipareigojimus ir Kinijos ir Jungtinės Karalystės bei Kinijos ir Portugalijos bendrų deklaracijų principą „viena šalis – dvi sistemos“ ir Honkongo pagrindinį įstatymą; ragina Kiniją gerbti ir užtikrinti Honkongo autonomiją ir ratifikuoti Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą; ragina Komisiją ir Tarybą peržiūrėti Honkongo ekonomikos ir prekybos biuro Briuselyje statusą, taip pat Honkongo ir Makao autonomijos statusą, atsižvelgiant į Nacionalinio saugumo įstatymą ir į tai, kad Kinijos Liaudies Respublika pažeidžia savo tarptautinius įsipareigojimus; yra susirūpinęs dėl Honkongo veiksmų, kuriais jis padeda Rusijai apeiti galiojančias sankcijas ir įsigyti ypatingos svarbos ginklų gamybos komponentų; be to, apgailestauja

dėl Ypatingojo Administracinio Regiono autonomijos žlugdymo ir susidorojimo su opozicijos veikėjais, įskaitant pilietinės visuomenės narius ir jų šeimos narius; ragina EIVT Honkonge atidžiai stebėti politinių kalinių teismo procesus ir raginti paleisti visus politinius kalinius;

76. yra susirūpinęs dėl didėjančios Kinijos įmonių ekonominės skverbties, be kita ko, tokiuose strateginiuose sektoriuose kaip baterijų gamyba; pabrėžia, kad reikia skubiai tęsti rizikos mažinimo politiką toliau mažinant ekonominę priklausomybę ypatingos svarbos sektoriuose, vadovaujantis ES ekonominio saugumo strategija; pabrėžia, kad tokia priklausomybė riboja ES užsienio politikos pajėgumą ir didina jos pažeidžiamumą politiniam ir ekonominiam spaudimui; todėl ragina imtis veiksmingų rizikos mažinimo priemonių, įvairinti tiekimo grandines ir užmegzti naujas partnerystes;

77. pabrėžia, kad ES turi skatinti principingą dialogą ir abipusiškai naudingą bendradarbiavimą su Kinija, kad būtų sprendžiamos įvairios pasaulinės problemos – nuo daugiašališkumo ir klimato kaitos iki visuotinės sveikatos ir tarptautinio vystymosi; atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta pirmiau, pabrėžia, kad ES turi priimti daugialypę strategiją, pagal kurią principinė diplomatija, paremta siekiu laikytis tarptautinės teisės, būtų susieta su vienodas konkurencines sąlygas užtikrinančia ekonomine veikla, apsaugančia ES interesus, ir pagal kurią būtų mažinama rizika Kinijos atžvilgiu; patvirtina, kad Kinijos vertinimas vienu metu kaip partnerės, ekonominės konkurentės ir sisteminės varžovės išlieka naudingu analitiniu pagrindu, tačiau pabrėžia, kad to nepakanka kaip ilgalaikės strateginės orientacijos; ragina valstybes nares surengti struktūruotą diskusiją dėl ES santykių su Kinija ateities, siekiant apibrėžti Sąjungos strateginius tikslus; pabrėžia, kad tik nustačiusi ilgalaikę ES ir Kinijos santykių viziją Sąjunga galės parengti nuoseklią, patikimą ir veiksmingą politiką, ir ragina Komisiją ir Tarybą pateikti atitinkamus pasiūlymus;

78. pažymi, kad dėl geopolitinių iššūkių sustiprėjo bendri ES ir Indijos interesai; palaiko ES ir Indijos aukščiausiojo lygio susitikimą siekiant pradėti naują strateginę darbotvarkę; palankiai vertina 2025 m. birželio mėn. pradėtą strateginį dialogą užsienio ir saugumo politikos klausimais ir ragina sukurti ES ir Indijos saugumo ir gynybos partnerystę, įskaitant reguliarias bendras karinio jūrų laivyno pratybas Indijos vandenyne bei Indijos karinio jūrų laivyno ir ES karinio jūrų laivyno misijų operatyvinį bendradarbiavimą; pabrėžia tikslą iki 2026 m. sudaryti su Indija susitarimą dėl informacijos saugumo; pabrėžia strateginę galimybę sumažinti Indijos priklausomybę nuo Rusijos ginklų importo, remiant gynybos pramonės bendradarbiavimą su Europos partneriais ir technologijų perdavimą, ir ragina Indiją laikytis aiškios pozicijos dėl Rusijos agresijos karo prieš Ukrainą ir stiprinti veiksmingas priemones, kad būtų užkirstas kelias ES sankcijų apėjimui; palankiai vertina Indijos,

Artimųjų Rytų ir Europos ekonominį koridorių ir pabrėžia, kad šiuo projektu galėtų būti paspartinta prekyba tarp Europos ir Indijos; ragina ES ir Indiją didinti investicijas pagal strategiją „Global Gateway“, remiantis dabartiniu 15 mlrd. EUR vertės Europos komandos portfeliu, teikiant pirmenybę projektams atsinaujinančiosios energijos, tvaraus transporto, skaitmeninės infrastruktūros ir sveikatos saugumo srityse; ragina įsteigti ES ir Indijos verslo forumą, siekiant stiprinti privačiojo sektoriaus bendradarbiavimą ir užtikrinti iniciatyvų įsitvirtinimą rinkoje; remia ES ir Indijos inovacijų centrų ir startuolių partnerysčių kūrimą, siekiant skatinti bendradarbiavimą puslaidininkių, dirbtinio intelekto ir žaliojo vandenilio srityse, įskaitant bendrus mokslinius tyrimus pagal programą „Europos horizontas“; pakartoja, kad svarbu rengti reguliarius ministrų dialogus ir parlamentinį bendradarbiavimą, siekiant užtikrinti priežiūrą ir bendrų įsipareigojimų įgyvendinimą; ragina Indijos vyriausybę gerinti moterų ir mažumų teisių apsaugą;

79. palankiai vertina 2025 m. liepos 17 d. Briuselyje įvykusį 10-ąjį ES ir Pakistano politinį dialogą ir pabrėžia, kad svarbu visapusiškai įgyvendinti strateginio bendradarbiavimo planą kaip pagrindą stiprinti bendradarbiavimą politiniais, ekonominiais, saugumo ir vystymosi klausimais; ragina Komisiją ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai remtis pažanga, pasiekta pagal bendrąją lengvatų sistemą plius (BLS+) ir vykdant visapusišką dialogą migracijos ir judumo klausimais; ragina tęsti bendradarbiavimą migracijos, kovos su terorizmu ir kovos su narkotikais srityse;

80. reiškia paramą ir pritarimą demokratijos judėjimams Pietų Azijoje, ypač Bangladeše, Šri Lankoje ir Nepale, ir pabrėžia, kad šie demokratiniai gyventojų siekiai turi būti įgyvendinti vykdant konkrečias reformas ir siekiant politinės lyderystės pažangos; primena ilgalaikę ES paramą demokratijai ir pilietinei visuomenei Pietų Azijoje ir pabrėžia, kad ES turėtų siekti glaudesnio bendradarbiavimo su visomis regiono šalimis, kad galėtų pasiūlyti alternatyvų bendradarbiavimo modelį, skirtingą nuo Kinijos, kuri stiprina savo buvimą regione;

81. griežtai smerkia 2025 m. gruodžio 28 d. karinės chuntos surengtus fiktyvius visuotinius rinkimus Mianmare, nes jie neturi jokio demokratinio legitimumo ir buvo surengti sisteminio bauginimo, smurto ir prievartos aplinkoje; pabrėžia, kad dėl priverstinio opozicijos partijų likvidavimo ir tebesitęsiančio politinių lyderių sulaikymo Mianmare rinkimų procesas tampa niekinis; nepritaria jokiems chuntos bandymams pasinaudoti fiktyviomis apklausomis siekiant tarptautinio pripažinimo; ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotoją bei valstybes nares didinti spaudimą kariniam režimui, taikant tikslines sankcijas, ir toliau remti Mianmaro gyventojų demokratinius siekius bei jų pastangas siekiant tikro, įtraukaus perėjimo prie civilinio valdymo;

82. primygtinai ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir valstybes nares skirti dėmesį tvirtesnių dvišalių partneryščių su bendramintėmis demokratinėmis Afrikos šalimis plėtojimui, remiantis lygybe, pagarba ir abipuse nauda, taip pat principu „parama pagal pažangą“, kartu puoselėjant visuotines žmogaus teisių ir demokratijos vertybes; pabrėžia, kad tiek ES, tiek Afrika susiduria su tais pačiais pasauliniais iššūkiais; pabrėžia būtinybę stiprinti abiejų žemynų santykius ir palankiai vertina septintojo ES ir Afrikos Sąjungos (AS) aukščiausiojo lygio susitikimo bendrą deklaraciją[16]; pabrėžia, kad svarbu oficialiai įtvirtinti būsimų ES ir AS aukščiausiojo lygio susitikimų parlamentinį aspektą, kaip neatsiejamą jų sistemos dalį, siekiant užtikrinti atstovavimą piliečiams, viešąją priežiūrą ir demokratinį indėlį į partnerystės svarstymus ir rezultatus; primena pridėtinę vertę, kurią gali sukurti Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno valstybių organizacija (AKRVO), ir palankiai vertina glaudesnį bendradarbiavimą su AKRVO šalimis pagal Samoa susitarimą[17]; ragina sukurti specialų ES ir Afrikos industrializacijos paktą, kurį bendrai remtų Afrikos Sąjunga (AS), ES ir regioniniai plėtros bankai ir kuriuo būtų siekiama sutelkti viešąjį ir privatųjį kapitalą, kad Afrika būtų ne tik žaliavų šaltinis, bet ir perdirbimo, gamybos ir inovacijų centras;

83. tebėra labai susirūpinęs dėl tebesitęsiančio smurto ir humanitarinių krizių keliose Afrikos dalyse; ypač susirūpinęs dėl tebesitęsiančio smurto ir nesaugumo rytinėje Kongo Demokratinės Respublikos dalyje, daugiausia Šiaurės Kivu ir Itūrio provincijoje; ragina ES atlikti aktyvų ir koordinuotą vaidmenį remiant taikos proceso įgyvendinimą, dėmesį skiriant įtraukčiai ir moterų dalyvavimui, humanitarinei prieigai ir civilių apsaugai; primygtinai ragina Komisiją ir Tarybą nedelsiant sustabdyti ES ir Ruandos susitarimo memorandumo dėl tvarių žaliavų vertės grandinių taikymą, kol Ruanda nenutrauks savo kišimosi;

84. reiškia didelį susirūpinimą dėl pražūtingo konflikto Sudane, kuris sukėlė masines civilių gyventojų žūtis, perkėlimą ir plačiai paplitusius žmogaus teisių pažeidimus; griežtai smerkia visus karo nusikaltimus ir žmogaus teisių pažeidimus ir ragina užtikrinti nekliudomą humanitarinės pagalbos teikimą, visišką atskaitomybę, visų ginklų embargo vykdymą ir tikslines sankcijas visiems šiuos žiaurumus vykdantiems asmenims;

85. susirūpinęs atkreipia dėmesį į pastarojo meto rinkimų iššūkius kai kuriose Afrikos žemyno dalyse, įskaitant Tanzaniją, Kamerūną ir

---

16 Bendra 7-ojo Afrikos Sąjungos (AS) ir Europos Sąjungos (ES) aukščiausiojo lygio susitikimo deklaracija, 2025 m. lapkričio 25 d.

17 Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybių organizacijos narių partnerystės susitarimas (OL L 2023/2862, 2023 12 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2023/2862/oj).

Dramblio Kaulo Krantą, ir pripažįsta visuomenės įsitraukimą ir po to vykusias demonstracijas; ragina skaidriai ir nuodugniai peržiūrėti visus susirūpinimą keliančius rinkimų klausimus, apie kuriuos pranešta, ir ragina atitinkamas valdžios institucijas ginti žmonių išreikštą valią ir užtikrinti visų politinių veikėjų teises; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, jog svarbu užtikrinti, kad politinis dalyvavimas ir opozicijos veikla galėtų būti vykdoma laisvai ir be nepagrįstų apribojimų;

86. apgailestauja dėl demokratijos regreso ir padažnėjusių karinių perversmų, ypač Sahelio regione, pavyzdžiui, Nigeryje, Burkina Fase ir Malyje, kurie kelia grėsmę regiono stabilumui; smerkia vis dažnesnius išorės veikėjų bandymus pakenkti valstybių suverenumui ir kurstyti prieš Europą nukreiptus naratyvus pasitelkiant samdinių grupuotes ir tikslingas dezinformacijos kampanijas, kurios yra dar labiau paaštrėjusios dėl Rusijos ir Kinijos vaidmens regione; primena, kad tai turi tiesioginės įtakos Europos saugumui ir gerovei, ir todėl pabrėžia, kad būtina skubiai stiprinti teigiamą ES indėlį į taiką, saugumą ir vystymąsi; pabrėžia, kad reikia taikyti iniciatyvą „Global Gateway“ kaip svarbią priemonę, kuria siekiama užmegzti teigiamus partnerystės ryšius tokiose srityse kaip infrastruktūra, sveikata ir skaitmeninė transformacija, taip padedant gerinti vietos gyventojų gyvenimo sąlygas ir kovojant su autoritarinių jėgų stiprėjimu žemyne; ragina ES nuolat investuoti į gerą valdymą, gebėjimų stiprinimą ir partnerystę, siekiant užkirsti kelią valstybės žlugimui, migracijos plitimui ir neteisėtai prekybai bei kovoti su terorizmu;

87. primena, kad islamo terorizmas kelia grėsmę Afrikoje, ypač religinėms bendruomenėms, įskaitant krikščionis, ir atkreipia dėmesį į sustiprintą Jungtinių Amerikos Valstijų ir Nigerijos bendradarbiavimą kovos su terorizmu srityje: be kita ko, pastarojo meto veiksmus prieš grupuotes, susijusias su grupuote „Islamo valstybė“; įspėja dėl nenumatytų išorės karinių veiksmų padarinių, įskaitant ekstremistinių naratyvų kurstymo riziką, suvokimą apie užsienio kišimąsi ir vietos problemas, kurios gali pakenkti stabilumui ir konfliktų sprendimui; pabrėžia, kad ES ir Jungtinės Amerikos Valstijos turėtų dėti daugiau bendrų pastangų, siekdamos remti valdymo gebėjimus ir saugumo pajėgumus, užkirsti kelią radikalizacijai, kovoti su terorizmu ir apsaugoti religines bendruomenes;

88. pabrėžia, kad ES, Lotynų Amerikos ir Karibų šalys yra bendramintės šalys ir turi bendras vertybes, kalbas, istoriją, kultūrą bei religiją, todėl turėtų būti natūralu, kad šiomis dabartinėmis geopolitinėmis aplinkybėmis jos yra partnerės; pažymi, kad pastaraisiais dešimtmečiais ES bendradarbiavimas regione susilpnėjo ir dėl to atsirado vakuumas, kurį užpildo didėjanti Kinijos ir Rusijos įtaka; ragina Komisiją ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai užtikrinti, kad partnerystė su Lotynų Amerikos ir Karibų jūros regiono šalimis pereitų nuo žodžių prie veiksmų, pateikiant veiksmų

planą, kuriuo būtų stiprinamas abiejų regionų gebėjimas veikti ginčytinos pasaulio tvarkos sąlygomis; palankiai vertina 2025 m. lapkričio mėn. Santa Martos aukščiausiojo lygio susitikime priimtą bendrą deklaraciją[18]; pabrėžia, kad ši atnaujinta darbotvarkė turi atitikti piliečių lūkesčius, ja skatinant integracinį augimą, mažinant nelygybę ir remiant regioninę integraciją, pavyzdžiui, užtikrinant, kad strategija „Global Gateway“ duotų apčiuopiamą naudą vietos bendruomenėms per skaidrias investicijas; primena, kad ES, kaip partnerės, patikimumas priklauso nuo to, ar ji pasiūlys bendradarbiavimo modelį, kuris aiškiai skirsis nuo kitų pasaulinių veikėjų ir tarptautinių korporacijų išnaudojamo pobūdžio metodų, kuriuos skatina netvari verslo praktika; siekiant didinti ES geopolitinę įtaką regione, primygtinai ragina Komisiją ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę stiprinti santykius ir imtis tarptautinių diplomatijos veiksmų reaguojant į autoritarinių režimų plitimą; palankiai vertina neseniai įvykusį ES ir CELAC aukščiausiojo lygio susitikimą šiuo klausimu; dar kartą ragina iš esmės sustiprinti dviejų regionų bendradarbiavimą kovojant su organizuotu nusikalstamumu, visų pirma prekyba narkotikais;

89. yra labai susirūpinęs dėl autoritarinių režimų taikomos taktikos Kuboje~~, Venesueloje~~ ir Nikaragvoje, visų pirma represijų prieš opozicijos veikėjus, nepriklausomos žiniasklaidos apribojimų ir pilietinės veiklos erdvių mažėjimo; ypač atkreipia dėmesį į represijas prieš katalikų bažnyčią Nikaragvoje; ragina visas Lotynų Amerikos šalis ir tarptautinę bendruomenę vengti konfliktų ir bendradarbiauti siekiant daryti diplomatinį spaudimą šiems režimams; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisiją be išimčių naudotis visomis būtinomis turimomis priemonėms siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi bendradarbiavimo susitarimų su šiomis šalimis nuostatų dėl demokratijos ir žmogaus teisių, kurios apima jų peržiūrą, visų pirma Kubos atžvilgiu, kuri taip pat yra artima Maskvos ir Minsko režimų partnerė: ji jiems teikia politinę paramą ir daro neigiamą poveikį Europos saugumui, be kita ko, palengvindama šimtams Kubos samdinių dalyvauti Rusijos agresijoje prieš Ukrainą; pabrėžia, kad tokie režimai negali toliau naudotis privilegijuotu bendradarbiavimu su ES, pvz., pagal Politinio dialogo ir bendradarbiavimo susitarimą; reiškia didelį susirūpinimą dėl to, kad Salvadore nyksta demokratijos principai ir sąmoningai apeinamos konstitucinės apsaugos priemonės, visų pirma dėl teisminių institucijų nepriklausomumo stokos ir nepakankamo vyriausybės veiksmų skaidrumo, pernelyg didelio jėgos naudojimo, nepagrįstos militarizacijos ir didėjančių susirinkimų ir spaudos laisvių apribojimų;

90. ragina atkreipti dėmesį į ankstesnes Parlamento ir Tarybos pozicijas dėl politinės krizės Venesueloje; primena, kad ES nuolat teigė, jog

---

18 CELAC ir ES valstybių ir vyriausybių vadovų aukščiausiojo lygio susitikimo bendra deklaracija, Santa Marta, Kolumbija, 2025 m. lapkričio 9 d.

Nicolásui Maduro trūko demokratiškai išrinkto prezidento legitimumo, todėl jis nebuvo tokiu pripažintas; tikisi, kad pastarojo meto įvykiai atvers galimybes Venesuelos žmonėms ir pilietinei visuomenei siekti demokratinės pažangos; vis dėlto pabrėžia, kad būdas, kuriuo vyksta politiniai pokyčiai, yra labai svarbus, ir su dideliu susirūpinimu pažymi, kad vienašaliai JAV kariniai veiksmai, vykdomi ne pagal teisėtas daugiašales sistemas, kelia svarbių klausimų pagal tarptautinę teisę ir gali pakenkti taikaus perėjimo prie demokratijos teisėtumui ir tvarumui; pabrėžia, kad bet kokiomis aplinkybėmis turi būti laikomasi tarptautinės teisės ir Jungtinių Tautų Chartijos principų, įskaitant pagarbą suverenumui, teritoriniam vientisumui ir draudimą naudoti jėgą, ir pažymi, kad šiuo atžvilgiu nuolatinėms JT Saugumo Tarybos narėms tenka ypatinga atsakomybė; remia greitą, taikų ir Venesuelos vadovaujamą perėjimą prie demokratijos, siekiant stabilizuoti šalį ir sudaryti sąlygas ištremtiems gyventojams grįžti; palankiai vertina politinių kalinių išlaisvinimo pradžią kaip teigiamą signalą; primena, kad jie buvo nepagrįstai kalinami nežmoniškomis ir žiauriomis sąlygomis; reikalauja besąlygiškai paleisti visus politinius kalinius ir kitus savavališkai sulaikytus žmones; pabrėžia, kad ES pritaria kovos su tarptautiniu organizuotu nusikalstamumu ir prekyba narkotikais prioritetui, nes tai kelia didelių saugumo problemų, tačiau pabrėžia, kad šios problemos turi būti sprendžiamos nuolat bendradarbiaujant, visapusiškai laikantis tarptautinės teisės; pabrėžia, kad Venesuelos nafta ir gamtos ištekliai turėtų būti naudojami naujos demokratiškai išrinktos Venesuelos vyriausybės, kuri užtikrintų gerą administravimą, taip, kad teiktų naudą Venesuelos žmonėms, padėtų jiems išbristi iš skurdo ir skatintų darnų šalies vystymąsi;

91. pabrėžia, kad Venesuelos žmonės turi patys apsispręsti dėl savo ateities dalyvaudami laisvuose ir sąžininguose rinkimuose;

92. palankiai vertina teigiamus prezidento D. Trumpo ir prezidento G. Petro bei prezidento D. Trumpo ir prezidentės C. Sheinbaum pokalbius telefonu, kaip būdą siekti konstruktyvaus ir diplomatinio bendradarbiavimo;

93. pabrėžia padidėjusią geostrateginę Arkties regiono svarbą ir pakartoja, kad reikalinga nuosekli ir atnaujinta ES Arkties politika; vis labiau nerimauja dėl Rusijos karinių pajėgų telkimo Arktyje ir dėl neteisėtų laisvos laivybos apribojimų Šiaurės jūros maršrutu; su didėjančiu nerimu atkreipia dėmesį į padidėjusį Kinijos susidomėjimą Arktimi ir pabrėžia, kad ES turi siekti tinkamo atsako į tai; pabrėžia, kad Arktis turi išlikti taikos, stabilumo ir konstruktyvaus bendradarbiavimo zona; pabrėžia, kad reikia stiprinti regioninį dialogą ir koordinavimą su Arkties regiono partneriais, įskaitant Norvegiją, Jungtines Amerikos Valstijas ir Kanadą, siekiant užtikrinti saugumą, darnų ekonominį vystymąsi ir atsparumą geopolitiniams ir su klimatu susijusiems iššūkiams; pabrėžia, kad svarbu integruoti Arkties klimato kaitos prognozes į ES užsienio, saugumo ir civilinės saugos planavimą; ragina sustiprinti ES specialiojo pasiuntinio

Arkties klausimais įgaliojimus ir išteklius, kad būtų galima geriau koordinuoti politiką, stebėti pokyčius ir bendradarbiauti su Arkties regiono partneriais; ragina, kad ES ir valstybių narių veikla Arkties regione prisidėtų prie čiabuvių bendruomenių gerovės ir teisių ir joms nekenktų, kaip nustatyta 1996 m. Otavos deklaracijoje; palankiai vertina bet kokią galimą Grenlandijos vyriausybės iniciatyvą stiprinti politinius, institucinius ir ekonominius ryšius su ES; ragina įgyvendinti 2023 m. pasirašytą ES ir Grenlandijos susitarimo memorandumą, siekiant toliau stiprinti lygiateisę ir abipusiškai naudingą partnerystę; pabrėžia, kad šis bendradarbiavimas turėtų būti grindžiamas didelėmis ES investicijomis į tvarios infrastruktūros projektus visoje žaliavų vertės grandinėje ir kitose srityse, pvz., švietimo, kuriant ilgalaikę vertę tiek ES, tiek Grenlandijai ir remiant pačios Grenlandijos prioritetus, ekonominę plėtrą ir jos žmonių gerovę;

94. ragina Komisiją ir EIVT intensyvinti struktūrinį bendradarbiavimą su regioninėmis organizacijomis, be kita ko, su ASEAN, AS, CELAC ir GCC, siekiant sukurti įtraukią regioninę saugumo architektūrą ir koordinuoti daugiašales politinio atsako priemones, kaip antai:

    a) visapusiška partnerystė sveikatos saugumo srityje;

    b) bendras įvairinimas ir atsparios vertės grandinės su patikimais partneriais;

    c) glaudesnis bendradarbiavimas migracijos valdymo, pagarbos žmogaus teisėms ir orumui bei teisės į prieglobstį apsaugos srityse;

    d) glaudesnis bendradarbiavimas sprendžiant klimato kaitos poveikio taikai ir saugumui klausimus; pabrėžia, kad klimato kaita yra vienas iš didelių iššūkių ES BUSP; ragina ES klimato apsaugą ir klimato diplomatiją laikyti svarbia užsienio politikos dalimi;

    e) skubiai atnaujinti pasaulines pastangas iki 2030 m. įgyvendinti 17 darnaus vystymosi tikslų;

    f) ginti moterų teises visame pasaulyje, atsižvelgiant į pasaulinę priešišką reakciją į lyčių lygybę;

    g) teikti kolektyvinę paramą JT, visų pirma Tarptautiniam Teisingumo Teismui ir visoms kitoms tarptautinėms organizacijoms, kurios yra gyvybiškai svarbios siekiant palaikyti taisyklėmis grindžiamą tarptautinę tvarką;

Nediskutuotinų pozicijų, kurias laikome neliečiamomis, nustatymas

95. pakartoja, kad vykdydama išorės veiksmus ES vadovaujasi ES sutarties 2 straipsnyje, 3 straipsnio 5 dalyje ir 21 straipsnyje

įtvirtintomis vertybėmis ir principais, kurie paskatino pačios ES sukūrimą, vystymąsi ir plėtrą;

96. primygtinai tvirtina, kad ES patikimumas priklauso nuo jos gebėjimo veikti nuosekliai, ypač kiek tai susiję su atstovavimu išorės santykiuose, taip pat nuo gebėjimo veikti ryžtingai, kai reikia apginti savo piliečius ir interesus; pabrėžia, kad apie ryžtingų veiksmų reikalaujančią ribą turėtų būti nuosekliai pranešama ir kad ji turi apimti nedviprasmišką atsaką į sunkius žmogaus teisių pažeidimus, sistemingas represijas, be kita ko, prieš parlamentarus ir politinę opoziciją bei didelę korupciją ir kleptokratiją; pritaria tam, kad būtų išplėstas ES sankcijų už žmogaus teisių pažeidimus režimas (Magnitskio stiliaus sankcijų už žmogaus teisių pažeidimus režimas) ir kad jis apimtų sistemines represijas ir korupciją; pabrėžia, kad korupcija sudaro sąlygas žmogaus teisių pažeidimams, piktnaudžiavimui ir demokratijos principų bei teisinės valstybės nykimui ir juos sustiprina; ragina ES parengti teisės aktus, lygiaverčius JAV užsienio korupcinės veiklos įstatymui;

97. ragina glaudžiau koordinuoti veiksmus su G7 ir kitais demokratiniais partneriais, įskaitant G20, kad būtų suderintas atsakas į pasaulinių normų pažeidimus;

98. pabrėžia, jog svarbu užtikrinti, kad ES BUSP būtų grindžiama principais, kuriais remiama lyčių lygybė ir Moterų, taikos ir saugumo darbotvarkė; primygtinai ragina, kad šie principai ir toliau būtų pagrindiniai ES BUSP principai; primygtinai ragina EIVT ir Komisiją išlaikyti vadovaujamą ES vaidmenį propaguojant moterų teises visame pasaulyje, visapusiškai ir ambicingai įgyvendinant Trečiąjį lyčių lygybės veiksmų planą; reiškia didelį susirūpinimą dėl didėjančios priešiškos reakcijos į LGBTIQ+ asmenų teises įvairiose pasaulio dalyse;

99. ragina ES užsienio ir saugumo politikoje laikytis vaiko interesus atitinkančio požiūrio ir atsižvelgti į poreikį stiprinti AS, ES ir JT veiksmų koordinavimą siekiant apsaugoti nuo karo, priverstinio perkėlimo ir (arba) humanitarinių krizių nukentėjusius vaikus ir paauglius;

100. primygtinai ragina daugiau dėmesio skirti visų mažumų, įskaitant religines mažumas, pvz., krikščionis, persekiojimui; griežtai smerkia bet kokį smurtą prieš religines mažumas ir reiškia solidarumą su aukomis ir jų šeimomis; pakartoja, kad religijos ar tikėjimo laisvė yra neatsiejama nuo kitų pagrindinių teisių ir turėtų būti skatinama viena kitą papildančiu būdu; ragina į ES išorės veiksmus įtraukti minties, sąžinės ir religijos laisvės bei įvairovės apsaugą; todėl ragina Komisiją vėl paskirti specialųjį pasiuntinį religijos ar tikėjimo laisvės propagavimo už ES ribų klausimais;

101. pabrėžia, kad būtina remti saviraiškos laisvės gynimą visame pasaulyje, be kita ko internete, taip pat žiniasklaidos pliuralizmą ir

vertybėmis grindžiamą žurnalistiką, ypač tiriamąją žurnalistiką;

102. ragina EIVT ir Komisiją parengti aiškius ir skaidrius ES sankcijų efektyvumo ir bendro poveikio vertinimo kriterijus ir šiuo klausimu reguliariai informuoti Parlamentą; pabrėžia, kad reikia stiprinti sankcijų vykdymo užtikrinimą, ir pakartoja, kad svarbu informuoti ES piliečius ir šalis partneres apie sankcijų tikslą ir poveikį, kad būtų išlaikytas visuomenės pasitikėjimas ir tarptautinis patikimumas; primena, kad nuoseklus ir tolygus ribojamųjų priemonių taikymas visose valstybėse narėse yra būtinas siekiant užtikrinti ES išorės veiksmų veiksmingumą ir patikimumą;

103. pabrėžia, kad svarbu laiku ir koordinuotai reaguoti į krizes, atkreipdamas dėmesį į tai, kad veiksmingas krizių valdymas priklauso nuo spartaus sprendimų priėmimo, greito išteklių panaudojimo ir gebėjimo prisitaikyti prie kintančios padėties, o ne vien nuo planavimo ar naratyvų;

104. pripažįsta, jog vienbalsiškumo reikalavimas verčia valstybes nares nepaliaujamai stengtis, kad būtų pasiektas kompromisas ir vienybė, kurie yra vieni pagrindinių ES politinio sverto pasaulinėje arenoje šaltinių; vis dėlto pažymi, kad reikėtų kritiškai įvertinti kompromisą tarp vienybės idealo ir didelės vienbalsiškumo kainos;

105. apgailestauja, kad praktikoje pavienės valstybės narės kartais naudojasi veto teise, kad susilpnintų susitarimus, vilkintų sprendimų priėmimą arba trukdytų vykdyti bendrą politiką; apgailestauja dėl to, kad galimybėmis imtis greitų, efektyvių ir veiksmingų užsienio, saugumo ir gynybos veiksmų, kaip numatyta, be kita ko, ES sutarties nuostatose dėl pereigos, vis dar nepasinaudota;

106. pakartoja raginimą Tarybai laipsniškai pereiti prie balsavimo kvalifikuota balsų dauguma priimant sprendimus BUSP srityse, kurie nėra karinio ar gynybinio pobūdžio, ypač atsižvelgiant į ES sankcijų režimą; pripažįsta kai kurių valstybių narių susirūpinimą dėl jų suvokiamo įtakos sprendžiant dėl užsienio ir saugumo politikos ES lygmeniu sumažėjimo; primena, kad Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, kaip nurodyta jos įgaliojamajame rašte, pavesta pradėti taikyti Sutarties nuostatas, pagal kurias BUSP srityje būtų galima balsuoti kvalifikuota balsų dauguma, ir atitinkamai tikisi, kad Komisijos pirmininko pavaduotoja ir Sąjungos vyriausioji įgaliotinė šiuo tikslu pradės konstruktyvų dialogą su valstybėmis narėmis; ragina visapusiškai pasinaudoti visomis šiuo metu turimomis galimybėmis, siekiant padidinti ryžtą šioje srityje, ir ragina valstybes nares dažniau ir skaidriau taikyti konstruktyvų susilaikymą pagal ES sutarties 31 straipsnio 1 dalį tais atvejais, kai jos negali pritarti sprendimui, tačiau nenori blokuoti Sąjungos kolektyvinių veiksmų; pabrėžia, kad šis požiūris stiprina ES gebėjimą greitai ir nuosekliai reaguoti į tarptautines krizes, kartu gerbiant nacionalinį suverenumą, ir parodo, kad didesnį BUSP veiksmingumą galima

užtikrinti nekeičiant Sutarties; supranta, kad pažanga kvalifikuotos balsų daugumos taikymo srityje gali būti tik laipsniška, remiantis Europos strateginės kultūros formavimu;

ES išorės veiksmų poveikio, kurį darome, didinimas

107. apgailestauja, kad ES matomumas pasaulyje ir politinė įtaka dažnai neatitinka jos ekonominio, finansinio ir diplomatinio pėdsako; apgailestauja, kad dėl šio nepakankamo matomumo kartais trūksta aiškumo dėl ES išorės atstovavimo; pabrėžia, kad reikia aiškiai apibrėžti Komisijos pirmininko pavaduotojo ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio, Komisijos pirmininko ir Europos Vadovų Tarybos pirmininko kompetencijas, kiek tai susiję su ES išorės veiksmais ir atstovavimu, kad ES pozicija būtų nuosekli ir kad mūsų partneriai ją matytų kaip nuoseklią; ragina Komisiją stiprinti koordinavimą su EIVT išorės veiksmų srityje, be kita ko, užtikrinant visapusišką EIVT sprendimo[19] (kurį gali reikėti atnaujinti) 3 straipsnio 2 dalies ir 9 straipsnio laikymąsi;

108. ragina Tarybą ir Komisiją laikytis vieningos pozicijos; pažymi, kad tam tikra pažanga BUSP srityje gali būti padaryta taikant esamų Sutarčių nuostatas, pvz., nuostatą dėl pereigos; pabrėžia, kad Sutartyse turėtų būti konkrečiai numatyta galimybė sukurti Europos gynybos sąjungą ir kad turėtų būti remiamos Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės pastangos tapti pagrindine ES išorės atstove tarptautiniuose forumuose;

109. palankiai vertina Europos diplomatijos akademijos pastangas prisidėti prie ES diplomatinio korpuso ir kultūros; ragina į akademiją įtraukti Europos piliečius, kurie yra ne tik valstybių narių diplomatai; pabrėžia, jog svarbu užtikrinti, kad akademijai būtų skirta pakankamai išteklių, įskaitant žmogiškuosius išteklius;

110. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę skubiai pateikti pasiūlymų dėl būsimos ES išorės veiksmų veiklos struktūros ir tuo tikslu visapusiškai atsižvelgti į 2023 m. kovo 15 d. Parlamento rekomendaciją dėl EIVT veikimo apžvalgos ir stipresnio ES vaidmens pasaulyje[20];

111. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlyti nuoseklią strateginės komunikacijos strategiją, kuri pabrėžtų ES išorės

---

19 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimas 2010/427/ES, kuriuo nustatoma Europos išorės veiksmų tarnybos struktūra ir veikimas (OL L 201, 2010 8 3, p. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj).

20 2023 m. kovo 15 d. Europos Parlamento rekomendacija Tarybai ir Komisijos pirmininko pavaduotojui ir Sąjungos vyriausiajam įgaliotiniui užsienio reikalams ir saugumo politikai dėl EIVT veikimo apžvalgos ir stipresnio ES vaidmens pasaulyje (OL C, C/2023/410, 2023 11 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/410/oj).

veiksmų naudą ir pagrįstų ES tikslus, kartu kovojant su ES nepriklausančių šalių organizuojamomis dezinformacijos kampanijomis; ragina EIVT stiprinti ES politinį dalyvavimą šalyse partnerėse ir užtikrinti, kad ES išorės veiksmai būtų prieinamesni tų šalių auditorijoms, be kita ko, vykdant kampanijas įvairiomis kalbomis, kultūros diplomatiją ir bendradarbiaujant su vietos suinteresuotaisiais subjektais ir žiniasklaida; pritaria tam, kad komunikacija kaip veiklos kriterijus būtų įtraukta į EIVT programavimą; pabrėžia, kad šia strategija taip pat turėtų būti didinamas Sąjungos finansuojamų projektų matomumas užtikrinant aiškų ženklinimą, įskaitant žodžius „Europos Sąjunga“ ir ES vėliavą, ypač šalyse kandidatėse, siekiant kovoti su bandymais pakenkti ES iniciatyvoms;

112. pasisako už tai, kad ES aktyviau dalyvautų pasauliniuose aukščiausiojo lygio susitikimuose, regioniniuose forumuose ir tarpininkavimo sprendžiant konfliktus platformose ne tik per valstybes nares, bet ir po matoma ES vėliava;

113. ragina didinti ES ir valstybių narių diplomatinių tarnybų konvergenciją, kad būtų daugiau sinergijos tarp nacionalinio įvaizdžio kūrimo ir ES skleidžiamos žinios, laikantis Europos komandos požiūrio;

114. pabrėžia, kad ES išorės veiksmų matomumo ir poveikio didinimui didelė kliūtis yra biudžeto apribojimai; pabrėžia, kad nenustačius aiškių geografinių ir teminių prioritetų, kyla pavojus, kad riboti ištekliai bus paskirstyti pernelyg plačiai, kad turėtų strateginį poveikį; ragina Komisiją ir EIVT iš esmės peržiūrėti prioritetus, kad būtų galima nustatyti, kuriose srityse ES išorės veiksmai gali atnešti didžiausią politinę ir strateginę grąžą; atsižvelgdamas į tai primena, kad Komisija turi turėti galimybę užtikrinti, kad lėšos iš tiesų būtų naudingos numatytam gavėjui ir jomis nebūtų piktnaudžiaujama;

115. ragina stiprinti EIVT – tiek jos būstinę, tiek ES delegacijas – suteikiant tinkamus finansinius ir žmogiškuosius išteklius, kad ES galėtų geriau pasirengti dabartiniams ir kylantiems pasauliniams iššūkiams; ragina užtikrinti, kad EIVT galėtų atrinkti ir įdarbinti savo nuolatinius ES diplomatinius darbuotojus, įskaitant Europos diplomatijos akademijos absolventus, ir garantuotų teisingesnę lyčių ir geografinę pusiausvyrą tarp valstybių narių visais EIVT lygmenimis;

116. atkreipia dėmesį į strateginį „Global Gateway“ potencialą atlikti ne tik investavimo platformos vaidmenį, bet ir tapti priemone ES dalyvavimui ir matomumui visame pasaulyje stiprinti; palankiai vertina tai, kad Komisija pirmenybę teikia strategijos „Global Gateway“ projektų įgyvendinimui; yra susirūpinęs dėl pranešimų, kad Kinijos įmonės įgyvendina keletą strategijos „Global Gateway“ projektų, tiesiogiai pažeisdamos iniciatyvos tikslus pateikti alternatyvą Kinijos iniciatyvai „Viena juosta, vienas kelias“ ir kurti

tikrą nacionalinę vertę šalyse partnerėse; todėl ragina nedelsiant atlikti tyrimą visose su „Global Gateway“ strategija susijusiose Kinijos įmonėse; pakartoja, kad strategija „Global Gateway“ turėtų būti prisidedama prie pasaulinio stabilumo ir saugumo, kartu stiprinant Europos atsparumą; be to, atkreipia dėmesį į tai, kad, siekiant suderinti politinį įsipareigojimą ir geopolitinius užmojus, reikia atnaujinto įsipareigojimo laiku įgyvendinti projektus, didesnės atsakomybės vietos lygmeniu nustatant projektus ir aiškiai apibrėžto privačiojo sektoriaus dalyvavimo; ragina Komisiją paspartinti projektų įgyvendinimą ir racionalizuoti pavyzdinių projektų skaičių, siekiant kuo labiau padidinti iniciatyvos poveikį; be to, mano, kad strategijos „Global Gateway“ projektams reikalinga geresnė viešoji komunikacija, visų pirma netiesioginio valdymo su įgyvendinančiaisiais partneriais atveju, pvz., vykdant mišraus finansavimo operacijas pagal „Europos darnaus vystymosi fondą +“, kuriose dalyvauja daug suinteresuotųjų subjektų; todėl ragina Komisiją ir EIVT sistemingai stiprinti komunikaciją apie ES finansuojamus veiksmus, užtikrinant nuoseklų pranešimų teikimą, aiškų Sąjungos lyderystės ir pridėtinės vertės paskirstymą ir veiksmingą matomumą; atkreipia dėmesį į tai, kad šiai iniciatyvai skirtas 300 mlrd. EUR biudžetas sudaro mažiau nei trečdalį jau vykdomų projektų pagal panašią į susisiekimą ir infrastruktūrą orientuotą Kinijos iniciatyvą „Viena juosta, vienas kelias“ bendros sumos; rekomenduoja stiprinti Parlamento priežiūros vaidmenį, kad būtų užtikrinta didesnė atskaitomybė ir skaidrumas strategijos „Global Gateway“ projektų finansavimo procese, įskaitant reguliarų Komisijos ir EIVT ataskaitų teikimą, griežtesnę parlamentinę projektų atrankos ir įgyvendinimo kontrolę ir sistemingą rezultatų ir poveikio vertinimą;

117. dar kartą patvirtina, kokie svarbūs yra ES specialieji įgaliotiniai, propaguojantys ES politiką ir interesus konkrečiuose regionuose bei šalyse ir atliekantys svarbų vaidmenį kuriant tvirtesnę ir veiksmingesnę BUSP, nes jie užtikrina aktyvų politinį ES dalyvavimą svarbiausiose šalyse ir regionuose, veikdami kaip ES „balsas“ ir „veidas“; pabrėžia, jog svarbu, kad ES specialieji įgaliotiniai turėtų plačius ir lanksčius įgaliojimus, kuriuos būtų galima pritaikyti prie kintančių geopolitinių aplinkybių, kad būtų skatinama ES politika ir interesai konkrečiuose regionuose ir šalyse; primygtinai tvirtina, kad nauji ES specialieji įgaliotiniai turėtų būti paskirti tik po klausymo Parlamente;

118. ragina atnaujinti požiūrį į prevencinę diplomatiją kaip aktyvią išorės politikos priemonę siekiant užkirsti kelią šalių konfliktams, tarpininkauti ir pasiekti taikų sprendimą; ragina EIVT integruoti ES prevencinės diplomatijos priemones į struktūrinius prevencijos mechanizmus ir veiksmus, pavyzdžiui, įvairių konfliktų dalyvių politinius susitarimus, nacionalinius dialogus susitaikymo, taikos kūrimo ir pereinamojo laikotarpio teisingumo klausimais, taip pat tiesos ir susitaikymo komisijas;

119. primena, kad Parlamento biudžetinės funkcijos vykdymas yra neatsiejamai susijęs su jo demokratinės kontrolės bei konsultavimo funkcija; pabrėžia, kad BUSP, kuriai priskiriama BSGP, srityje Parlamentas savo biudžetinę funkciją vykdo kartu su Taryba; primena, kad Parlamentas taip pat atlieka šių politikos sričių politinės kontrolės ir konsultavimo funkciją, kaip nurodyta ES sutarties 36 straipsnyje;

120. pabrėžia, kad reikia BUSP biudžete numatyti išsamesnę Kaimynystės, vystomojo ir tarptautinio bendradarbiavimo priemonės ir Pasirengimo narystei paramos priemonės biudžeto nomenklatūrą – pagal šias priemones biudžeto valdymo institucija vykdant metinę biudžeto procedūrą nustato politikos ir geografinius prioritetus;

121. pakartotinai ragina skatinti sukurti automatinio ir nuolatinio žvalgybos duomenų srauto iš valstybių narių į EIVT užsienio reikalų ir saugumo klausimais, kylančiais už Sąjungos ribų, sistemą; atsižvelgdamas į tai, ragina stiprinti ES žvalgybos ir situacijų centrą, EIVT reagavimo į krizes centrą ir ES palydovų centrą didinant žmogiškuosius ir finansinius išteklius bei pajėgumus; primygtinai ragina pagerinti tarnybų, dirbančių žvalgybos srityje ir (arba) su neskelbtina informacija, saugumo protokolus;

122. primena, kad Parlamentui tenka išskirtinis vaidmuo prisidedant prie ES išorės veiksmų matomumo ir poveikio ir taip papildant ES ir valstybių narių diplomatinių tarnybų pastangas;

123. mano, kad reikia griežtesnės parlamentinės ES išorės veiksmų priežiūros, įskaitant reguliarią, laiku suteikiamą, bet kartu saugią prieigą prie konfidencialios informacijos ir struktūrinių dialogų, vadovaujantis ES sutarties 36 straipsniu; pabrėžia, kad Komisijos pirmininko pavaduotoja ir Sąjungos vyriausioji įgaliotinė bei EIVT turi teikti daugiau grįžtamosios informacijos apie veiksmus, kurių ėmėsi, ir jų poveikį, kad būtų įgyvendintos Parlamento rekomendacijos, išdėstytos rezoliucijose užsienio reikalų klausimais; pabrėžia, kad demokratinė priežiūra negali būti veiksminga be realios prieigos prie įslaptintos informacijos ir vertinimų, ir ragina patobulinti 2002 m. Tarpinstitucinį susitarimą, kad jis atitiktų dabartinę saugumo padėtį;

124. pabrėžia, kad Komisijos pirmininko pavaduotoja ir Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai turi tinkamai raštu reaguoti į kiekvieną pirmiau iškeltą prašymą; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę greitai ir raštu reaguoti į Parlamento raginimus, prašymus ir susirūpinimą keliančius klausimus; mano, kad žodiniai pareiškimai komiteto ar plenariniame posėdyje gali būti pakankamas atsakymas tik išimtiniais ar skubiais atvejais; atkreipia dėmesį į tai, kad dabartinėmis sudėtingomis geopolitinėmis aplinkybėmis Parlamento ir Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės glaudus bendradarbiavimas bei partnerystė yra

strategiškai svarbūs; pabrėžia, kad BUSP arba BSGP srities sprendimai, dėl kurių patiriamos išlaidos, visada yra šių politikos sričių esminiai pasirinkimai ir jų atžvilgiu turėtų būti vykdoma parlamentinė priežiūra; tikisi sistemingesnio keitimosi informacija prieš patvirtinant įgaliojimus ir BUSP strategijas ir geresnio informacijos apie derybas ir tarptautinių susitarimų bei susitarimo memorandumų įgyvendinimą srauto;

°

° °

125. paveda Pirmininkei perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybai, Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.